

THE CO-OPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VI, No. 1

JAFFNA, APRIL 15, 1967

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
A Browser's Diary	2
S. H. P.	
How many societies are economically viable?	2
Students' Unrest	4
J.P. Narayan	
Colombo Newsletter	8

COMMENTARY WITHOUT POLICEMEN

In our issue of February last we called attention to some tasks that needed to be performed by the local police. Today, we turn to the other side of the coin—the duty of citizens by each other. For, what we are after is not so much an over-governed, policemanised, *paternal state* where the guardians of the law enforce neighbourly conduct, but a *fraternal society* resting on the shared conviction that we belong one to another. In other words, the organized force at the command of the state in the form of restraints enforced by trained citizens acting on behalf of their fellow citizens is at best a negative instrument of collective living. The test and proof that we are a community is in social institutions and attitudes based on the ideals of liberty and equality and fraternity.

In a community functioning on such an ethos, it would not need squads of policemen to keep crowds in order at a religious festival, a sports event or a public procession; at most volunteers appointed by the organizers should be able to ensure orderly behaviour. Self-formed queues should make it possible for passengers to board buses or citizens to transact business at public counters without elbowing their way in. Cyclists should be concerned not to take more than their share of the road by riding abreast, and not to park their machines so as to block entrances to public buildings. The townsfolk should have a stake in keeping their premises clean without the intervention of public health inspectors. Not least, members of cooperative meetings should be prepared to listen to every point of view and talk with restraint and reason, never indulging in cross-talk.

In fact, the cooperative society (and other similar institutions) should help to find the answers to the problems of living together. Every person in this world looks not only for security but wants to be a significant person. Not only does he resent being pushed about or even stand helplessly; he asks for wholesome human relationships and somewhere for his personality to have a chance in this world of millions. His cooperative or other society should enable his personality to hold out in discussion and his ideas to enter the common pool where decision-making takes place. While the individual thus finds himself a more significant person, partyless cooperative democracy helps too to make the community more of a community. Its strength is from within.

HELP DEVELOP THE COMMUNITY

The Mirisuvil Youth Settlement Scheme for girls will create history as it is the first of its kind in Ceylon. On the success of this project depends the future of such schemes. The Government proposes to set up a weaving centre at Mirisuvil but has made no financial provision to buy handlooms and accessories. Here is a glorious opportunity to prove to all the doubting Thomases that the Coop Movement has a vital role to play in community development. Cooperation does not exist in a vacuum. It is deeply committed to the welfare of the community of which its members form a part. Therefore it has a duty not only by its members but also by the community at large. One of the ways in which it can discharge this duty is by ploughing back part of its profits into community development projects. The Northern Cooperative Movement should not let slip this opportunity to participate in the development of the community. We earnestly appeal to all Unions and MPCSS to contribute generously towards this project. It will be an earnest of our dedication to the welfare of the community.

'Incessant Struggle with the CWE'

Our Union carried on an incessant struggle with the CWE to obtain member societies' requirements. We were refused our basic supplies of goods.

These disclosures were made by Mr. A. J. Raja Thuraisingham, President of the Jaffna MPCSS Union, at its 23rd annual meeting held recently.

Below is the text of his presidential address.

Delegates of member societies, Asst. Commissioner of Cooperative Development I welcome you to the 23rd Annual General Meeting of the Jaffna MPCSS Union. We are assembled here today to take stock of our achievements for the past year and to plan for the coming year. At the time of the last Annual General Meeting the affairs of the Union were not in a satisfactory state. Fears were expressed about its economic soundness; the Department decided to nominate a President without permitting the members of the Committee to elect their own head. The new Committee which you elected was very active. They were determined to do a job of work. They decided to elect their own President despite the decision of the Department to nominate one. We have in our Assistant Commissioner a genial head, a firm believer in Democracy and one who practices real democracy in guiding Cooperative institutions. We express our gratitude for his support; the determination of your Committee had its day. Today we are assembled here to render an account of our stewardship. I need not elaborate to you the difficulties through which consumers had to pass through during the year 1966 in procuring the essentials. Our Union carried on an incessant struggle with the CWE to obtain member societies' requirements. We were refused our basic supplies of goods. In fact the situation reached such a climax that Government has introduced a system of rationing. With all these difficulties we are in a position to rejoice over our achievements. The Cooperative Department has commended our work for the year. We are presenting to you an up to date statement of accounts for the period we managed the Union. Our sales during the year have been more than that of past years, our Gross Profit reached the record figure of Rs. 208,421-07 and our net profits too has reached a record figure of Rs. 88,124-14. The Committee exercised real vigilance and arrested unnecessary expenditure, made economies in general trading carried on negotiations with the authorities and obtained a better deal in the purchase of sugar and goods from the CWE.

There are yet many more things which have to be done. The immediate need of the Union is a suitable building to

accommodate the various departments of the Union including the administrative section. Our Union is the largest Wholesale Consumer Union in the Northern and Eastern Province. Added to this we are situated in the capital of the Northern Province. A building worthy of the town and spacious to accommodate all goods, devised to facilitate distribution of goods has to be immediately constructed. I am confident that you would resolve today to have such a building in the business centre of the town and have your next Annual General Meeting in this building.

While attempting to procure the needs of consumers, we have also to plan to produce such requirements. Whatever items of food we can produce we should start to do so. We can decide to produce our textile requirement too. There is a resolution coming up today for this Union to launch on Food Production. I am sure you all would heartily support this move.

Another important matter is transport. Our Union is greatly handicapped for transport. Affiliated societies are impoverished by paying heavy fares for the transport of goods. It is imperative that we own at least 3 diesel lorries to meet the immediate need. You will see from the statement of accounts that we spend nearly two lakhs of rupees on transport. Trust we will be in a position to have our own transport fleet during the coming year.

Our Union was in the forefront for the formation of an apex Regional Union to purchase in bulk or import all the requirements of consumers attached to the MPCSS Unions in the Jaffna District. Some headway has been made towards getting this District Consumers Union registered. I am hopeful that this new Union will be registered in the coming year and be in a position to feed these 16 Unions.

I cannot attribute the achievements of the Union during the past year solely to our

Committee. There is the co-operation extended by the staff of the Union. The Assistant Commissioner of Cooperative Development and his staff have been of much Assistance in our work. Above all you members have borne with patience the hardships caused by the shortage of goods and cooperated in the distribution scheme of the Union.

The existence of retail depots under the care and custody of the Union is a thoroughly unhealthy state of affairs for the Cooperative movement of Jaffna. Jaffna was famed for Cooperative Movement and it is up to us as cooperators that these depots function as independent Cooperative Societies or they are taken over by their neighbouring societies.

Cooperation is a way of life and we who are votaries of Cooperation have a responsibility to see that our societies function to achieve the objects for which they were started and at no time they deviate from the principles of cooperation.

The Cooperative Consumer movement is passing through a very critical time. It is the duty of everyone of us assembled here to play his part to see that the movement emerges victoriously out of this crisis. We do not know the real attitude of the present Government towards this movement. The policy adopted by the C. W. E. is not at all conducive to the growth of the consumer movement. The main object of a consumer society is to supply articles required by its members. Societies are unable to achieve this goal. The C. W. E. was created for the sole object of feeding consumer societies. This policy was reaffirmed by the Government in 1957 when the Multi-purpose Cooperative Societies were started. The principle was very clearly laid down that the C. W. E. should supply articles only to Coop. Wholesale Unions. This policy has been violated. Today only a portion of the goods imported by the C. W. E. is channelled

(Continued on page 3)

AN APPEAL

The Government has decided to inaugurate the Mirisuvil Youth Settlement Scheme in the first week of May. During the first stage, fifty young girls will be settled at Mirisuvil. The Government proposes to start a weaving centre there to help the colonists to augment the income they derive from the cultivation of subsidiary food crops, poultry and dairy farming. The Government has only undertaken to construct a semi-permanent building to be used as a weaving centre but there is no financial provision to buy handlooms and accessories. On behalf of the Northern Division Cooperative Federation I would, therefore, like to appeal to all affiliated Unions and MPCSS to contribute liberally to enable 20 handlooms to be bought at a cost of Rs. 6,000/-. This Youth Settlement Scheme is the first of its kind in Ceylon and it behoves the Cooperative Movement to help make it a success.

R. Rajaratnam,
President NDCF.

A Browser's Diary

Unctuous Cant

In the game of party politics every party looks for chinks in its adversary's armour and directs its attack to the weak point. Exploiting opportunities as they arise is part of the game. The humiliation and the hardships of the Minority Tamils is a fact and that politicians of all parties are seeking to exploit their predicament is also a fact. The Reds alone are not the offenders. Adult suffrage is the only means at present available to the Minority Tamils to better their lot and all politicians are anxious to win their sympathy. Temple entry may have no intrinsic appeal to Reds but like other political parties they too know that any gesture of goodwill at this critical phase of the struggle will yield dividends at the polls and it must be said to their credit that in their entire political career they have shown a serious and informed concern for the lot of the underprivileged.

It is unctuous hypocrisy for the *Daily News* (March 29) to suggest that the Reds alone are wooing the Minority Tamils for political ends. Again it is not the Reds alone who at one time proclaimed parity for Sinhala and Tamil and later abandoned it. Mr. Bandaranayake had enunciated this policy long before Sir John Kotelawela made his historic pronouncement at Kokuvil. Parity was part of the U.N.P.'s political credo. In fact parity was either implicitly accepted or spelled out in so many words as the nation's language policy by every political party. When Mr. Bandaranayake abandoned it in 1956 and the UNP followed suit in Kelaniya it was the Left groups that stood for parity and paid the price. But when they found that their policy was alienating their own people without producing any tangible effect on the Tamil voter they began to soft-pedal the language issue. It is hard for me to believe that they have accepted Sinhala Only as a final solution. Not that they have any softness for the Tamil people or the Tamil language. They are intelligent men and realistic politicians who know that the Tamils will never become reconciled to second class citizenship and that being a sizeable minority they cannot be ignored and that sooner or later the majority group will see the need to respect their sentiments. More importantly they know that the energies of the nation cannot be fully harnessed to constructive ends as long as the political atmosphere is vitiated by the language malaise. When a substantial section of the national community is alienated from the rest and is seething with resentment and frustration, the impact of this condition will be felt in the entire community. Psychological maladies are also infectious. Politicians, of all hues red, green and blue are not the only parties now fishing in the troubled waters of the North. Saffron-robed Buddhist missionaries are also in the field making converts from among Minority Tamils. It

is remarkable that this particular moment in history should be chosen for proclaiming the message of the Noble Eightfold Path and the beatitude of Nirvana to these unfortunate people. Why is it that proselytisers always pick on the poor and the downtrodden? Is it out of compassion for their unhappy lot or out of a profound appreciation of their economic and social vulnerability?

Semantics

During my first few weeks at Kokuvil Hindu College, there were occasional failures of communication between me and the pupils. Often I would walk into a noisy classroom and ask the children "who is your teacher for this period?" and I would be told "No teacher, Sir". It took me some time to learn that as far as Kokuvil Hindu College was concerned, 'Teacher' was appropriated to the female of the species while 'Sir' had become a substantive of the nominative case. "Sir is absent" or "Sir says so and so" had become accepted usage. Although nearly a third of the staff of over seventy were women, only one person was designated Lady Teacher, while others had 'teacher' added as a suffix to their personal names. This person was the first woman teacher to be appointed to the school and throughout her life at Kokuvil she remained Lady Teacher.

When newspapers were rare the Jaffna *Morning Star* (Tamil, உதயதாரகை) was the only paper known to many Protestant Christians and I have heard many of them use the word Tarakai (தாரகை) as meaning newspaper in general; and according to the late Rev. Francis Kingsbury, people in Kumbakonam (S. India) use the word Kaveri (காவேரி) as a common noun denoting any river.

A similar phenomenon has developed in Ceylon's contemporary political idiom. Both the government and opposition are coalitions. The government group embraces more parties than the opposition. Yet the newspapers and those who take their politics from them speak of the opposition only as "The Coalition" and there is in the manner of the reference a hint of reproof, as though in Ceylon's political parlance 'coalition' had become a dirty word.

S. H. P.

Executive Committee Thanked

At the 15th AGM of the Chunnakam New Coop Bakery Society held recently, the Executive Committee of the society was thanked for reducing the losses from Rs. 5,740/81 cts. as on 31-1-65 to Rs. 4,458/91 cts. The general body also requested the Committee to continue the good work and wipe out the loss entirely. A three-man sub-committee was chosen to report on the measures necessary to eliminate the defects in the working of the society. It was resolved that the Executive Committee take immediate steps to recover all outstanding arrears.

The Austrian Consumer Coops

(Continued from our last issue)

This policy is economically justified by the savings in costs of the very efficient modern shops, and enables the co-operatives to be more subtle and elastic in their competitive endeavours to safeguard and increase their market share. It is mainly in larger towns and industrial places with a bigger population density that there is a tendency towards the establishment of further large self-service stores and consum-markets and the closing down of smaller, less efficient shops.

The Austrian consumers co-operative movement has pursued for many decades an active price policy, i.e., it tries in the interest of the consumers to keep the prices as low as possible. Such a policy allows of course only very small dividends. In Austria they amount to 2 per cent, in some cases to 2½ to 3 per cent.

Democratic Structure

The larger the geographic extension of a co-operative, the more difficult it is to give members, living far away from the headquarters, the possibility to attend the general meeting personally, and it is also much more difficult to maintain personal contact between members and the leadership of the co-operatives. In Austria, therefore at a very early date, the system was adopted of organising membership meetings in the various localities before the actual general meeting and to report on these meetings not only about co-operative activity, but to elect delegates for the general meeting and choose a membership committee, which is responsible for the local affairs of the co-operative and the maintenance of continuous close personal contact with the members.

The women who are elected into this committee form the nucleus of the co-operative women's organisation. In most regional consumers co-operatives special full-time officers were appointed in order to be able to take better care of members. Their task is to look after the proper functioning of the democratic organs of the co-operative and to give adequate attention to the wishes of the members. Thanks to the efforts to make the membership meetings and other events interesting and attractive to the co-operators, a relatively large proportion of members attend the membership meetings and thus make use of their democratic rights and their right to participate in the decisions. Thus in 1965 on the average 20 per cent of members attended the membership meetings of the consumers co-operatives.

The members are the basis of the co-operatives—in all efforts to increase the turnover and to achieve business success one should not lose sight of this fact! The members should, however, not only profit from the efficient work of the co-operative but should feel closely linked to it by their conviction as co-operators. This is, besides the endeavour for greater efficiency, one of the main tasks the

How Many Societies are Economically Viable?

(BY A STAFF WRITER)

(Continued from our last issue)

Our brief survey of a few consumer coops in the Greater Jaffna area raised some nagging doubts in our mind about the economic viability of most of our coops. It would appear that most coop societies are not serving a large enough number: the average coupon strength appears to be between 1,500 and 2,000. The highest was the Thinnevely MPCS which has a coupon strength of 3,795. Consequently the turnover is disappointing. Except for the Thinnevely MP CS, the other societies we visited had a turnover of less than Rs. 10,000 for January. The Thinnevely MPCS had a turnover of Rs. 32,479/12- cts, and its net profit up to 3-3-66 was Rs. 4,691/14 cts; whereas the Ariyalai MPCS had a turnover of Rs. 7,550/- and its half-yearly net profit was only Rs. 837/-. We would not be far wrong in concluding that most of our coops are struggling to exist. They are, economically speaking, anaemic; and if not for blood transfusions in the form of the "rationing system, subsidies and subterfuges", would have withered away long ago. Perhaps the solution is the amalgamation of existing societies into larger units. These would be economically viable and could also serve the needs of a larger membership. Of course there should be as many retail outlets as are found necessary.

When most societies are struggling to exist, one cannot expect the employees to be paid fat salaries or enjoy fringe benefits. Among the employees of the societies we visited, the highest paid was a Manager drawing Rs. 190/- per mensem; the lowest paid employee receives Rs. 60/- a month. Only one society—the Thinnevely MPCS—had a Provident Fund for its employees, while another—the Chun-

dikuli Coop Stores—had approved of it in principle.

The display of goods and articles is an aspect to which most coops don't pay much attention. Thinnevely MPCS had, in our opinion, the best display. The Chundikuli Coop Stores had got the help of an expert from the Jaffna MP CS Union to help in the display of textiles. Our coops would do well to provide a more attractive display and ensure that their buildings are kept neat and clean. A spick and span appearance will certainly help raise the tone of our coops. A coop where goods are piled one on top of the other in a jumble, whose floors have not been swept and which is festooned with cobwebs is as repulsive a sight as an unkempt woman.

Another point that struck us was the lack of a distinctive architectural style for co-operative buildings. Surely it should not be beyond the ingenuity of our co-operators to evolve type-plan buildings which will be in harmony with our surroundings and our architectural traditions while at the same time serving functional needs. They would also serve as visible symbols of Co-operation.

Lastly, a point about the employees. We found that most of the managers had undergone a training at the Co-operative School. This is as it should be. But wouldn't other employees too benefit by such a course of training? We feel that if all employees of cooperative societies receive suitable training, it would prove beneficial to the Movement as a whole. Both the movement and the employees would benefit if there was also a unified service in the area. The NDCF and the Jaffna MPCS Union should take the initiative in this matter.

(Concluded)

Austrian consumers co-operative movement is aiming to achieve. In face of all tendencies and endeavours inside and outside the movement to efface the actual characteristics of the co-operatives and to put them on the same level with the private business enterprises, it is now more than ever necessary that the co-operatives remain conscious of these characteristics and of the advantages flowing from them. The Austrian consumers co-operative movement is aware of the fact that in view of the modern development trends, in particular the emergence of huge shops and super-markets, it is not possible to confine trade to members. None the less, it is generally recognised that the trade with members has to remain the main task. The consumers co-operatives in Austria have immediately after their re-establishment aimed to make members of as many of their regular shoppers as possible. Thus it was made possible that, in spite of the trade with non-members, on the average 85-90 per cent of the turnover and more comes from trade with members.

Present Problems

Due to the necessity of

modernisation, rationalisation and concentration in the co-operative movement, an extraordinarily strong increase of investments, and thus of the demand for capital is noticeable. During the course of their development the Austrian consumers co-operatives have endeavoured to maintain in their sphere the long proven and sound principles that a substantial part of their invested capital should consist of own capital and that the own capital should stand in adequate proportion to the outside capital. To achieve this aim, the co-operatives as well as the economic central institutions every year draw up financial plans and submit them to the decision of the central organs. The percentage of dividend to be paid by the various co-operatives is fixed in agreement with the Federation of Consumers Co-operatives. But generally it can be noticed that the demand for capital is growing much quicker than the accumulation of the own capital can take place. This poses serious problems for the present and the future. Their solution is of the greatest importance, if the co-operatives do not want to rest on their

(Continued on page 6)

'Incessant Struggle with the CWE'

(Continued from page 1)

through Coops. With this change of policy it was the bounden duty of the Government to have assisted the movement to find an institution which can look after the needs of Coop. Wholesale Unions. Instead the Unions and primary societies are left to languish for want of supplies. Supplies given by the C. W. E. are far from adequate. Coop. institutions are helpless. Private importers refuse goods to them; the C.W. E. wants to have a rationing system of a portion of the goods imported by them. There is dissatisfaction, disloyalty, distrust and suspicion. The C.W.E. has created wholesale agents for textiles in the very areas of operation of Coop. Wholesale Unions. Individuals and institutions who have never been wholesalers or retailers in textile trade have been appointed wholesale agents of the C. W. E. We are at a loss to understand the necessity for the creation of rival wholesale traders. The entire consumers in the island are attached to 116 Coop. Wholesale Unions. Rationed commodities are distributed to each and every consumer through retail traders attached to these Coop. Unions. In this context why does not the C.W.E. adopt the distribution of all textiles through this network of Unions. Instead a ridiculous system of rationing is forced whereby the Coops. become the laughing stock of the people and members are left with utter frustration. A very big proportion of the articles imported into the country is sold through C. W. E. retail shops and private trade and Coop. Unions which are responsible to feed every consumer through retail Coops and A. D's are not given their legitimate requirements. To give a few illustrations, car tyres were recently distributed by the C. W. E. Thousands of tyres were retailed in Colombo to persons who were able to wait in queues. We made appeals to give us a quota to issue to our bona-fide users and we were informed that there was no stock. Various devices were practised by unscrupulous men to obtain tyres for resale through these long queues while bona-fide users in the Provinces were starved. You will also be surprised to hear the poor ration allowed by the C. W. E. in issuing us textiles. There have been instances where we have been allowed one saree for every 1000 ration books or a few yards of some material for every 1000 consumers. We wish to repeat again that it is the legitimate duty of the Government and the C.W. E. to see that the basic needs of the consumers in all consumer goods is channelled. Now it is up to you fellow delegates and for this M.P.C.S. Union, to muster other Unions and pave the way to obtain the full requirements of every consumer whom we have come forward to serve.

A ray of hope emanates from the present system of issuing essential ration commodities through wholesale Cooperative Unions. Both the Government and the consumers have displayed their faith in the ability of Coops Unions to deliver the goods. Let us

Off to Canada

Mr. P. Govindaswamy, Actg. Principal of the Cooperative Training School, Jaffna, has left for Canada on a Colombo Plan Scholarship for training in Fisheries Extension work. He will be away for six months.

At a farewell accorded to him by the students of the Coop Training School, tributes were paid to Mr. Govindaswamy for his selfless service and his devotion to duty.

Mr. R. Rajaratnam, President NDCF said that he had been associated with Mr. Govindaswamy for nearly 30 years. He was a hard worker who never stood on status.

Describing Mr. Govindaswamy as a born teacher, Mr. S. Handy - Perimbanayagam said that he knew the students and their background intimately. He was a conscientious teacher and moved well with the students.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary NDCF expressed the hope that Mr. Govindaswamy would continue to shed light and guide students along cooperative lines.

Mr. E. Vetharaniam, Lecturer, said that he deemed it a privilege to have been associated with such a conscientious and devoted teacher as Mr. Govindaswamy.

Mr. P. Kandiah, Lecturer, who presided, said that the decision to award a C-Plan scholarship to Mr. Govindaswamy was a tribute to his efficiency and integrity.

Several students too showered tributes on Mr. Govindaswamy and expressed the hope that he would return to guide and inspire them.

Mr. Govindaswamy thanked the speakers for the kind sentiments expressed.

RECORD PROFITS

Last year's gross profits of the Jaffna MPCSS Union reached the record figure of Rs. 208,421/07 cts. Its net profit for the same period was Rs. 88,124/14 cts.—another record.

The Union is planning to put up its own building at a central spot in Jaffna Town. It also hopes to buy three new lorries.

FIRST STEP IN RE-ORGANISATION

The Kandy District Cooperative Union will soon set up a number of model cooperative societies as a first step in the intensive re-organisation of the local coop movement to suit the needs of the district.

The following MPCSS will, according to this scheme, be converted into model co-ops: Naranvita in Udapalatha, Warakawa in Uda Bulathgama, Handaganawa in Uda Dumbara, Mullegama in Harispatu, Tittapajjala in Meda Dumbara, Wattedgama in Dumbara, Gangevatta in Ambagamuva, Mailapitiya in Patha Hevaheta and Yatigamawa in Denuvara.

make full use of this opportunity and build up our future. Let us organise ourselves and march forward to build a healthier and robust movement.

'Between the Devil and the Deep Sea'

"We are between the devil and the deep sea" remarked an official present at the Conference summoned by Mr. T. Kandaswamy, ACCD Jaffna South, referring to some Parliamentarians' complaint that certain cooperative societies were not making immediate payment for paddy purchased from members. He pointed out that some societies said they didn't want marketing loans for paddy purchases.

The Conference, presided over by Mr. J. M. Sabaratnam, Addl. Govt. Agent, Jaffna, was called to find out the difficulties faced by coop societies in the purchase of paddy, and to explore the possibilities of purchasing more paddy.

Some representatives voiced the fear that a majority of members would not surrender paddy to their societies.

It was revealed that the main difficulty coop societies faced was the higher price paid by private dealers.

After some discussion it was decided that marketing loans for the purchase of subsidiary foodstuffs be given to the Unions which would buy up the produce from the societies after drawing up a purchasing programme. The AC CD would report on how the commission should be divided between the societies and the unions.

Mr. K. Sabaratnam ACAS said that certified seed paddy would be distributed by the DAEO. Other seed paddy would be given by the ACAS to societies. Where societies were not functioning satisfactorily, seed paddy would be distributed through cultivation committees.

Mr. J. M. Sabaratnam said that cards would soon be issued to cultivators and these would entitle them to get fertilizers from the cultivation committees, MPCSS or AD's. If the cards were not sent in time, the usual procedure i.e. recommendation of the cultivation committee would be followed.

KAITHADI WEST MPCS

The annual general meeting of the Kaithadi West MPCS was held recently with Mr. S. Sithamparapillai in the chair. Messrs. T. Shanmugarajah HQI, V. Nadarajah (Range Inspector), V. Wijayarathnam (Coop Inspector) and P. Selvaretnam, Administrative Secretary NDCF were present. The following were elected to the executive committee: Messrs. C. E. Mylvaganam, C. Kandaswamy and C. Kathiran. At the executive committee meeting, Mr. K. Velupillai was unanimously elected President and Mr. K. Thuraiappah Vice-President.

NEW YEAR CELEBRATIONS

Mr. Vernon Abeysekera, G. A. Jaffna, was the Chief Guest at the New Year (National Day) celebrations held in the Kopay Police area. Cycle races, volley ball matches, thachi, tug-o-war, a fancy dress parade, a fireworks display, dance and drama featured the celebrations.

International Cooperative Day SCHOOLS' CONTEST

In connection with International Cooperative Day, the Northern Division Cooperative Federation is conducting Essay, Short Story, Poetry and Drama competitions for students.

Entries should be certified as original by the Principal/Headmaster.

Entries may be submitted in the Senior Division (over 14 and under 21) in either Tamil or English and in the Junior Division (under 14) in Tamil.

Essay

Essays submitted to the Junior Division should not be less than 200 words and should not exceed 300 words. Essays submitted to the Senior Division should not be less than 750 words and should not exceed 1,000 words.

Senior Division

- (1) How can the Cooperative Movement be made a People's Movement?
- (2) Should there be a separate ministry for Cooperatives?
- (3) The role of the Cooperative Movement in the economic development of the Northern Region.
- (4) Describe the working of a cooperative society in your village or your school.
- (5) The role of women in the Cooperative Movement.

Junior Division

- (1) National Unity and the Cooperative Movement.
- (2) The benefits students derive by participating in work-experience projects.
- (3) A brief history of a cooperative society in your area.
- (4) Your School Garden.
- (5) Visit a cooperative society in your locality and choosing at least 10 items originating outside the area, locate their origin and describe how they reached the cooperative society.

Short stories, Poems and Dramas should deal with cooperative themes. The dramas should be 45-minute, one-act plays.

Cash Prizes of Rs. 50/- in the Senior Division and Rs. 25/- in the Junior Division will be awarded to those entries which win first place and are considered worthy of the award.

Suitable cash prizes will be awarded to all entries selected for publication in our journal.

The decision of the Editorial Board is final.

Closing date for entries—31-5-67.

Entries should be sent to:

The Editor,
"The Cooperator",
NDCF,
59, Main St.,
Jaffna.

THE JAFFNA CO-OP. PROVINCIAL BANK LTD.

PAID UP SHARE CAPITAL	...	Rs. 191,495-00
STATUTORY RESERVES	...	" 247,625-00
OTHER RESERVES	...	" 414,662-00

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is paid at the rate of 1½%, 2½%, and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits. Arrangements can be made to withdraw monies from this account daily.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The Rate of interest charged is 9%. Repayment by instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro—
Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—
Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

SOUTH YALPANAM MPCSS UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone: 8.

T'gram: "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

The Students' Unrest:

THE CAUSE AND REMEDY

(Convocation Address at Delhi University delivered on December 23, 1966)

Mr. Chancellor, Mr. Vice-Chancellor, Graduates of the University, Ladies and Gentlemen,

For a person like me, who has little to do with the educational and academic life of the country, it is indeed a great honour to be called upon to deliver this address at a University that in less than fifty years has established its pre-eminence in the field of education and research. For this honour I am grateful to you, Mr. Vice-Chancellor, and to your University.

The young men and women who have graduated must be impatient to receive their degrees, and the ritual of a Convocation address might be irksome to them. But in life rituals have a place, and I cannot imagine a time when man will need no rituals. Rituals impart to special occasions like graduation days, like weddings, like investitures, parades, inaugurations, national days, a quality that marks them out from the humdrum events of daily life and helps them leave their imprint on the mind. Rituals, of course, like many other things, are either bright or dull. The present one I am, afraid, is going to be of the latter variety, but yet I hope you will bear with me.

You, the fresh graduates, are going to launch upon what for you will be an uncharted sea. As different winds fill the sails of the ship of your life, I hope you have learnt enough of the skills of captainship to enable you to steer the ship to your destination. I hope also that you know by now what your destination is to be. Yet may I address a few words to you that might help you to meet the storms of life and discover your harbour through the fog and mist?

II

You are leaving behind a world that in recent months has been going through a countrywide convulsion. Some of you will surely return to that world to prosecute your post-graduate studies. But whatever be the step you take, it is certain that the convulsion of which I speak would have left its mark upon you, and, for good or ill, might affect your conduct and your career. Therefore, I shall try to put the events of the past months in the student world of our country in perspective and enquire if any positive lines of action are suggested.

You will agree that if the events of which I speak go on recurring more or less in the same pattern as hitherto, they would destroy not only the very edifice of education that has been built up in this country and with it the student community, but also destroy eventually the country itself. No country of which the educational structure has been destroyed can survive in the modern world, much less grow and prosper. Therefore, it is clear that some thing must be done about it and done urgently, and what is of the greatest importance, done as creatively and imaginatively as possible. In this task you too and your fellow-students elsewhere, who will be the first victims of such a breakdown, have a vital role to play.

Already the more earnest and far-seeing among you have realised how serious have been the losses sustained by the students as a result of the convulsive events of past months.

Not an Isolated Problem

A great deal has been said and written about the subject, popularly described as 'student unrest'. It will be tiresome to go into all that here. It should be enough to note that it is agreed that it is not a 'law and order' problem, though it sometimes does create a problem of law and order, which is not the same kettle of fish. It is also agreed that the problem of student unrest or student indiscipline is not an isolated problem, but part of a much larger and deeper problem and that there are short-term and long-term aspects of it and therefore, also of the possible remedies. No less a body than the Education Commission has summed up the position thus:

"It is also necessary to remember that the responsibility for the situation is not unilateral; it is not merely that of the students or parents or teachers or State governments or the political parties, but multi-lateral. All of them share it together with many factors in the objective situation and no effective solution is possible unless each agency responsible for the malaise does its own duty. Some of the remedies for students' unrest, therefore, go beyond the educational system. But even if we leave

them out, there are two major things that the education system itself can and must do: (1) remove the educational deficiencies that contribute to it; and (2) set up an adequate consultative and administrative machinery to prevent the occurrence of such incidents. It is necessary that students' energies are channelled into meaningful and challenging pursuits. This would be partly achieved through intensification of curricular programmes... But that is not enough. It is also necessary to develop a rich and varied programme of co-curricular activities, which would include lectures, debates, essay competitions, group discussions, cultural programmes and contests, study circles, social service camps, N. C. C. tours and excursions, sports, and tournaments, publication of students' journals, educational film shows, conduct of student libraries, canteens, co-operative stores and welfare activities connected with financial and medical assistance to students."

As a sample of what the Commission has termed 'educational deficiencies', let me give one example out of so many that have been brought to light. What follows is a summary of a paper by Prof. Baljit Singh of Lucknow University.

1. Enforced Idleness:

There is a general deterioration in the level and tempo of the academic life in the university... It no longer provides enough inspiration, incentive, opportunity and pro-

gramme to engage the whole or even the primary attention of its students and occupy their full time in academic pursuits. The low priority and emphasis on academic pursuits is obvious from the following facts:

- (a) There are no admission tests for the Arts faculties;
- (b) the courses are light, the combinations still lighter;
- (c) the method of teaching demands little effort of the student as he is seldom exposed to compulsory preparation, self-education or home work;
- (d) the total time schedule of curricular, co-curricular and extra-curricular programmes does not require more than 1/6th of working hours available to him in a year.
- (e) classes are taken for less than 100 days in a session and tutorials and seminars for less than 50;
- (f) attendance is seldom insisted upon to appear at the examination and the level and method of instruction makes him indifferent to attendance;
- (g) the examination system seldom discounts neglect of studies.

As a result the student looks around for any trouble spots where he may engage his energy and show qualities of youth, collective efforts and leadership.

2. Non-academic activities of staff:

Analysing the activities of the teaching staff, Prof. Baljit Singh concludes that their

non-academic activities receive precedence over the academic activities and they—the teachers whom the student is expected to emulate—seldom lead, inspire, or interest the student to gathering of knowledge. He doubts:

- (a) How many teachers give even 1/4th of their working hours (600 out of 2,400) in class rooms?
- (b) How many of them spend more time during working hours in university to cultivate contact or guide students?
- (c) How many of them do not hanker and try for non-teaching assignments in the university to earn something extra than acquiring knowledge?
- (d) How many senior teachers spend more working days in conducting examinations and attending meetings and conferences outside or in the University than teaching?
- (e) How many of them give time to self study or research rather than publishing notes, texts or popular articles?

3. Feudal way of teachers:

(a) Generally, they do not start taking their full teaching work-load within a fortnight of commencement of the session and their tutorials and seminars before the end of the first term.

(b) For some senior teachers the academic day does not begin before noon and seldom goes upto afternoon.

(c) Most of the teachers retire from active research and pursuit of knowledge at the age of 40, after getting a Chair.

4. Defect in system:

- (a) The present system puts a premium on unacademic pursuits, deploys many capable scholars and eminent teachers for routine administration and examination duties.
- (b) Half or more than half of faculty members are appointed on term to term basis.
- (c) Selection committees are staffed with a majority of members who do not have knowledge of the subject.

5. Status System:

(a) The elite among the students is recognised to be consisting of the trouble-makers and non-serious students and they are consulted on students' problems.

(b) The University has no system whereby its best students may get social recognition in university life or consulted in regard to students problems. One wonders, on how many occasions are they invited to meet the Vice-Chancellor or Deans, or the Heads of Depts?

(c) All prestige is attached to non-teaching offices. The student finds here a power elite that is often divorced from academic work, and may be even opposed to it.

(d) In a democracy, it is argued that our courses and programmes should not be directed to few but cater to the requirements of the average and mediocre. Emphasis is not on education but on degree and not on quality but on numbers turned out.

Educational deficiencies are legion and there is no need to elaborate them here. The long quotation that I just read should be enough. Yet, I cannot resist the temptation of recounting one more instance, if for nothing else, for the humour of it. In an Orissa college, the students after trying gentler means of agitation had taken to *dharna*, i. e., lying down, before the college gates. And their 'demand'? A principal: the college had none for months! The students luckily won.

Unless remedial measures are found and adopted to remove the many educational deficiencies, it would be fruitless to blame the students for their predictable reactions to them. Unfortunately there is no sign that, apart from blaming the students, the authorities concerned are sufficiently alive to their responsibility in this matter and are taking the necessary steps.

Role of Unions

A few words regarding the Education Commission's recommendation about setting up an 'adequate consultative and administrative machinery'. While I fully endorse the recommendation, I should like to emphasise the role of students' unions. I am afraid many educational authorities frown upon any student organization in their institutions just as unenlightened businessmen frown upon labour unions. This attitude must change and the authorities must accept that the student have a right to form their unions, and if they do they are not thereby defying

ing their authority and so are to be treated as opponents, if not enemies. A student's union should be welcomed as a limb of the institution and as an aid to its administration. There should be periodical meetings between the institutions' authorities and union officials, whose opinions and suggestions even if they are aggressively termed as 'demands', should be given due consideration. In cases of non-acceptance or disagreement, the reason should be carefully explained to the Union and the students. The authority should not try to control or manipulate union elections, for which agreed procedures should be laid down, including procedures for supervision and check. Accounts of the Unions should be audited and published in the Union's annual reports of students' magazines.

In case the demands of a particular Union go beyond the jurisdiction of the local authorities concerned, they should be forwarded to higher authorities concerned, who should look into them within reasonable time and be prepared to discuss them with representatives of the Union concerned.

A word about students' political organisations. While college and University students have every right to participate in politics, and political parties may have their student branches or sections, the latter should not interfere with purely student affairs. Students *qua* students should have only one organisation, the college or university students' union, which alone should deal with students' problems & represent the students wherever they are to be represented as students. The unions may have as members students who are members of political parties or of their student branches, and such students might attempt to influence union policy. There is nothing to be afraid of in this. I believe genuinely in letting a thousand flowers bloom and a hundred schools of thought contend. But the spheres of students' unions and of student branches of political parties must be kept distinct and separate. This will reduce tension and internal strife, strengthen the student movement, as well as help political parties to carry on their educative work among the students.

(To be continued)

Equality Through Cooperation

"Though all don't possess the same talents, we are all equal by birth. Therefore through cooperation we can attain equality".

So said Mr. S. Shanmugarajah, HQI Jaffna East, speaking at the annual general meeting of the Chavakachcheri North East MPC. Mr. K. V. Mahalingam presided. Messrs. S. Nadarajah, A. Vijayaratham and R. T. Subramaniam also spoke. The following were elected to the executive committee: Messrs. P. Ramalingam, N. Vadivelu, D. V. Mahalingam, M. K. Subramaniam, K. Subramaniam, V. Sivasambo, V. Karthigesu, S. Kanagasabai and K. Sangarapillai.

by Jayaprakash Narayan

Institutional and Apprenticeship Training Programme

Skilled men are the real builders of a nation, and therefore, in all the developing countries, it is the skilled manpower which holds the key to rapid industrialisation. What had happened in West Germany after war, is now described as a miracle. After large scale destruction of factories and buildings followed by considerable dismantling of machines, this country had been left with wornout machines. However, amongst the things left intact, was a large force of trained, disciplined and hard-working persons with a tremendous spirit of enterprise and strong will, who could re-shape the face of the country. So too, India needs skilled man power for her speedy industrial development.

To create the needed army of skilled workers, facilities both institutional and apprenticeship are being expanded, but the demand keeps on outstripping the output of trained hands. Let us consider the case of our country. Our craftsmen have worked over years and helped in the attainment of a certain standard of living, however low it may be. In the course of next 35 years or so, the population of our country will be almost double its present strength. In order to maintain the same standard of living as at present, we will have to almost build another India within India (as it exists today). This almost amounts to saying that we will have to do the amount of building in 35 years for which we took centuries so far. This is just to stay still. What will be the number of skilled persons required, if we want to rapidly advance, almost passes beyond one's imagination?

Setting up of I.T.I's

However big the problem, it has to be faced, and all possible sources of producing skilled persons have to be properly harnessed. In India, the problem of meeting the shortage of skilled craftsmen has been pursued with some vigour. Initially, of course, as many industries did not exist in the country, reliance had to be placed more on institutional type of training. Programme of training in I.T.I.s. had to be considerably expanded. There were only 59 I.T.I.s. with about 10,000 seats at the end of the First Plan. Today there are nearly 450 I.T.I.s. with 100,000 seats all over the country. There is thus almost one I.T.I. in each district, sometimes two and even more, and by the end of Fourth Plan, another 100,000 seats will be added.

Whatever you may do, you can never reproduce the condition of industries in the Institutes. Apprenticeship training, which is the time old method of producing finest craftsmen in all the industrially advanced countries, is shaped within the realities of competition and production needs, where jobs have to be done for customers, within the compulsions of time-schedules and quality requirements. The system also has a built-in machinery for matching skills to ever changing technological patterns. As industrial development has also sufficiently advanced in our country and time appeared to be ripe for taking full advantage of apprenticeship facilities in the industry, the Gov-

ernment of India enacted the well-known Apprentices Act, 1961, after taking into confidence bodies like the Indian Engineering Association, the Indian Federation of Employers, the Indian Trade Union Congress Government and quasi-Government employers and employees' representatives. Under this Act, nearly 30,000 apprentices are undergoing training. By the end of the Fourth Plan, it is expected, there will be an addition of 100,000 more apprentices. Many new trades, in many new fields, such as Building Industry, Printing Industry, Steel Industry, Chemical Industry, Textile Handicrafts, Commerce, etc., are being considered and study-groups have been appointed by the Government to recommend the best manner in which apprenticeship programmes can be organised in these industries. In order to meet fully the requirements of large, medium and small-scale industry, considerable flexibility is being introduced. It will be opened to the industry to recruit as apprentices, freshers for the full term of 3 or 4 years as the case may be or ex-I.T.I. trainees in various trades, for the residuary period of one or two years, depending upon the period of training undergone in I.T.I.s.

Part-time Training

Part-time training of persons in employment offers perhaps the quickest and most economical method of creating a

scarcity at higher levels of skills. The matter thus assumes extreme urgency.

Various Training Programmes

In the industry in general, in each trade, while there are a few workers who are highly in the trade, there are quite a number who are comparatively, less-skilled. Structure of employment with reference to skill in each trade would be not only different, also it would be different from establishment to establishment depending upon the degree of mechanisation. Skilled workers entering into industry or in industry at different levels of skill get their wages adjusted to correspond with the degree of skills. In a number of industries such as Tatas, Hindustan Steel Limited, and Defence Services, etc., considerable work has already been done in standardising skills, as far as these organisations are concerned and in fact in some cases trade-tests are carried out to establish the skill of the workers with a view to consider their advancing. On a national basis, a scheme for the gradation of skills of industrial workers has been worked out by the Trade Committees in respect of the following trades:—

- (1) Fitter.
- (2) Turner.
- (3) Machinist Miller.
- (4) Machinist Grinder.
- (5) Machinist Shaper, Slotter and Planer.
- (6) Machinist.
- (7) Tool and Die-Maker.

SRI B. S. RANDHAVA, M.A., B.Sc., (Eng.), M.J.E.,

Principal, Central Training Institute for Instructors, Guindy, Madras

very large force of skilled persons needed to speed up the industrial development of our country. A scheme for part-time theoretical instruction for industrial workers was started sometime back, but unfortunately it did not prove attractive. A new scheme has been formulated. Under this scheme, the workers will be enabled to get on part-time basis, not only theoretical but also practical instructions. Arrangement for this will also be made in convenient unit of three months duration. It is hoped to launch this programme on a big scale during the Fourth Plan. This will enable the existing workers, nearly 12 millions of them, to derive benefit and advance upwards. In the United States, as against 200,000 students registered in Vocational Schools in regular courses, nearly 500,000 registered themselves in the part-time evening courses.

Time appears to be ripe to encourage the development of this programme now. It will be noticed that while Institutional and Apprenticeship Training Programmes, help freshers to attain a certain degree of skills, in trade advancement through part-time training courses could be very fast amongst industrial workers and that too in areas of skills which cannot be readily attained by 'freshers'. It is easy to visualise that if the part-time training programme, which is also incidentally very economical, when compared to institutional training programme, not taken in hand now, there is a risk of some congestion developing at lower levels and

- (8) Electrician.
- (9) Lineman.
- (10) Wireman.
- (11) Welder.

It will be seen that the scheme evolved gives four definitely identifiable standards of skill in each trade. Higher skills are for them operating high precision lathes and working to accuracies not within tool-room practice, etc. These standards are in the nature of achievement standards which are expected from persons with different skills. In establishing these standards the Trade Committees have taken the lead from the industry where such standards have already been established and by recommending the adoption of these standards, they hoped they will be passing on this lead as far as gradation of skill is concerned, to the other industries, where such gradation of skill have not yet been firmly established. The Committees had felt that if training programmes have to be organised on scientific and national basis, it was time that national standards of achievement for each grade should be established as soon as possible. Training programmes should be devised to attain these nationally established standards.

In a developing country like India, where need for trained workers is vast, training programmes should be developed not only for the training of Freshers through institutes or through apprenticeship training but also for a large body of workers in the industry so that they could also be assisted, through part-time

training programmes to advance in their skills from grade to grade. A stage has now come when different types of training programmes should be considered as parts of one big national effort at advancement of skills. In other words, a 'national policy' for each trade would be established.

Co-ordination

A very close co-ordination of training programmes in the institutes is being developed with industry. As far as promotion of apprenticeship training is concerned, jurisdiction of each institute is being defined. The Principals and other members of the staff of I.T.I.s. have to visit industries periodically in order to promote apprenticeship training, while employers visit I.T.I.s. to select apprentices after basic training. Experts from industry also not only help the Principal in the selection of trainees but also carry out trade-tests in the institutes on behalf of the National Council on completion of training.

A question arises as to what extent are the training programmes to be organised? It

is evident that training programmes must be organised to meet the needs of persons of required levels of skills for industry in an area. This need at different levels can only be judged on the basis of intelligent estimates. Structure of skilled workers in industry will have to be made on regional basis and programmes of training for the region, will have to be evolved for meeting the requirements from such surveys of skilled persons at different levels.

Need for Review

With the best of efforts at carrying out surveys and making accurate estimates and forecasts, it is still felt that the programmes evolved will have to remain under constant review so that it may remain both flexible and dynamic and meet the area needs. The Directorate-General of Employment and Training is hoping to set out for this task in the Fourth Plan, assisted by the network of Employment Exchange and teams of surveyors all over the country.

—Madras Information

The Building Cooperatives in Austria

Like the rest of Europe, Austria was characterised by a gigantic process of industrialisation starting in the middle of the nineteenth century. Even a lively building activity, which lay virtually exclusively in private hands, could not prevent stark housing misery created by the inflow of workers into the cities. Before the state, around the turn of the century, began its regulating intervention, building co-operatives had started a development which, in the circumstances, was remarkable and which later found strong support and furtherance in the Housing Laws of 1910. Social building which aimed and still aims at creating healthy dwellings for the less affluent sections of the population on reasonable terms, was at that time identical with co-operative building. Building co-operatives could obtain recognition as being mutual societies, provided they subjected themselves to certain restrictions—in particular the limitation of the dividend to be distributed to members to a maximum of 5 per cent of the paid-up shares, and the assurance that, in case of dissolution of the co-operative, members would not receive more than the paid-up amount of their shares. They were thereby subject to state supervision, but they gained extensive freedom from taxation as well as access to funds for cheap finance from the Housing Fund which had been created by the Law of 22-12-1910. Like other co-operatives, building co-operatives had their legal basis and the framework for their development in the Co-operative Law of 9-4-1873 and in the Amending Law of 10-6-1903.

Central Federation

As early as 1916, numerous mutual building and housing co-operatives had been united in a National Federation. In 1928, their amalgamation in a

unified Federation led to the formation of the Central Federation of Mutual Building Co-operatives of Austria, the ground for such an organisation had been prepared by the Provincial Unions and the Central Organisation of the Mutual Building Co-operatives for Single and Multiple Dwellings which had been in existence since 1910 and were highly regarded. In 1929, the office of the Federal Chancellor granted the Central Federation the right of auditing. Although the Central Federation was not a compulsory organisation to which all building co-operatives had to belong, it was not far from having such a position, all the more since the Federal Ministry for Social Administration as the highest supervising authority had given all mutual building co-operatives a general recommendation to join the Federation and had suggested having their auditing done by the Central Federation.

Meanwhile, after the end of the First World War, the Federal Law of 15-4-1921 had transformed the Housing Fund into the Federal Housing and Settlement Fund which, for decades, was virtually the only agency for housing finance. During the years from 1921 to 1938, this Fund helped with the building of 15,750 small dwellings the majority of which were built by mutual co-operatives. As at 1-3-1938 out of 180 members of the Central Federation, 140 were mutual building co-operatives, a further 28 were non-mutual building co-operatives, two were limited companies and 10 were associations.

In 1940, the German law concerning Housing Mutuality dated 29-2-1940 was introduced in Austria which changed the organisational basis of mutual building co-operatives. According to this law, recogni-

(Continued on page 7)

Development of International Trade

(Continued from our last Issue)

Mechanization Needed

To bring costs to levels acceptable abroad and to be able to produce substantial quantities, it seems important to introduce mechanization to an increasing degree in the small-scale industries fields. The charm of a hand-made product is often not enough to make it marketable. Evenness in quality and large supply are more important factors in the marketing of goods in the Western markets. For industries of this type with certain artistic aspirations it might be important to establish sales promotion agencies in the important foreign markets. Many of the Co-operative small-scale industries have been initiated by the Governments to support the weaker sections of the society and provide additional employment. The Government should therefore recognise its responsibility and take an active part in the necessary reorganisation process.

In the long run it is somewhat questionable whether the small-scale industrial co-operative societies producing artistic or semi-artistic articles will be economically viable. To improve the economic situation of the members of such societies, the Government might consider a complete transfer of their activities. Perhaps their members would be more benefited if their societies entered into the field of subsidiary industries, supplying the bigger industrial concerns in the internal market with

that his customers' needs will be satisfied. Comparison of prices and quality control are important functions in import trade. Close contact with the customers, the local Co-operative societies, is important. Their needs must be checked frequently. It is not certain that the highest quality is always most in demand. On the other hand development of quality consciousness among its customers will be one of the functions of the Co-operative importing agency.

Should South-East Asian Co-operative import organisations concentrate their business contacts to Cooperatives abroad? The aim of the import agency is to satisfy its customers' needs by giving them the goods they require at the lowest possible prices. If such goods are available at favourable prices with Co-operative producers abroad, a development of trade links would naturally be of mutual advantage. But the import agency should not enter into agreement with Co-operatives abroad only for the sake of development of international Co-operative trade links. The suppliers must be chosen with only one view in mind: the interests of the customers. The Co-operative organisation in the foreign country has its own member interests to look after. It is hardly realistic to believe that it would offer special preferential terms to a customer only on the ground that the customer is also a Co-operative. Strict business rules must be applied in all trade transactions.

By M. Radetzki,
Director, ICA Education Centre

various kinds of half-manufactured goods.

Apart from the active support in the creation of Co-operative agencies for external trade, the Government could also extend its assistance in the form of preferential treatment. Co-operatives might be given priorities where import licences are required, or the exchange regulations facilitated to enable Co-operative business managers to go abroad to finalise their deals.

Although such support in the beginning stages would strongly contribute to the development of Co-operative external trade, it may be questioned whether in the long run the Co-operative organisations would benefit by such preferential treatment. Probably it would be an obstacle to the development of competitive strength and feeling of independence among them.

Activities of Import Agencies

The Co-operative external trade agencies will naturally have to adhere to the general practices around foreign trade. Below a few points of particular interest will be taken up for a brief discussion.

One of the important factors for maintaining efficiency in the import trade is the selection of markets. In several of the South-East Asian countries such selection is not completely free due to bilateral and other agreements between Governments with regard to external trade. Within the given market choices the importer must always be on the lookout for the best market so

There might on the other hand be some realism in other suggestions with regard to collaboration between two Co-operatives in different countries. The foreign Co-operative organisation might agree to provide market information, or even make available one of its employees to look after the business interests of the South-East Asian Co-operative. With business expansion, an agent of the South-East Asian organisation could be located in the country concerned, and could then use the Co-operative fellow-organisation as a basis for his operations.

Co-operative suppliers in the developed countries could also assist newly established import trade Cooperatives in South-East Asia by inviting trainees to spend some time in the industrialised country working with the Co-operative organisation there. In this way the trainees would get acquainted not only with foreign trade techniques, but would also acquire a detailed knowledge of the market conditions in the country where he spends his training period. Such practice would certainly result in close personal links between the Co-operative organisations in the two countries, which are so essential for the development of Trade.

Activities of Export Agencies

As explained before, agricultural products would be of primary importance in South-East Asian Co-operative export activities. The big landlords and the estate owners have long since developed channels for distribution of their produce

abroad. Therefore the Co-operative marketing organisations would primarily depend on export of agricultural goods coming from medium and smaller cultivators. While it can be expected that the large landowners would bring out substantial quantities of goods of an even quality, the small, scattered agriculturists, tilling land of differing types would supply produce of widely shifting qualities. The Co-operative marketing organisations would therefore have to evolve a standardization and grading system so as to facilitate the sales both on the internal market and abroad.

Incentives should be given to the farmers to deliver a high quality product. The methods of establishing the quality of the goods must be properly explained to the farmers. In some cases such standardization and price differentiation is easy. For milk deliveries the farmers can be paid a price according to the fat content. Economic incentives of this type also discourage the farmer from adulterating the product which he is delivering. The central Co-operative marketing organisation is dependent on the deliveries from its local member societies. It is in its own interests to promote the marketability of the products offered for sale. Therefore it might find it advantageous to enter the field of agricultural extension and assist the individual farmers in the development of qualitatively improved products.

During the post-war period the general price trend for unprocessed agricultural produce has been directed downwards. This has been an additional reason for the difficult exchange situation in several of the South-East Asian countries. To overcome the disadvantage of the unfavourable price trends on raw materials, the Co-operative marketing organisations could enter the food processing field on a wider scale. Processing could improve the export situation in two ways: first, readymade products usually obtain a better price than raw materials, and thus the export earning could be increased. On the whole, the prices on ready-made goods have not been affected by the post-war downward trend. Second, a number of new articles, particularly perishables could be processed and used in the export trade. Milk, fruit, or meat are not very suitable for export in their unprocessed form. But if the Co-operative marketing organisations could undertake the production of powder milk, tinned meat and jam, they would have products which are very well suited for transport over long distances.

Although processing will result in improved economic conditions, a substantial initial investment is necessary to set up the processing factories. The farmers' organisations may lack the necessary capital which has to be invested. In such situations the Government might be approached to supply the initial capital, which would be paid back by the Co-operative over a number of years. Interesting experiences of such procedures exist in the Co-operative sugar industry in India. As processing activities of the type mentioned above would increase employment, production and ex-

port earnings, such investments ought to have a high priority with the Government. Alternatively a business organisation, Co-operative or private, in a foreign country might be approached to make available the necessary capital. In such cases technical knowledge in the processing field would also come forward. In this manner a very advantageous collaboration could be established between a Co-operative marketing organisation in South-East Asia and a consumer Co-operative wholesale in the West. Besides capital, technical know-how and initial quality control, the western wholesale could also undertake to purchase the products processed in the jointly set up plant.

Role of the ICA Regional Office

To promote and facilitate inter-cooperative trade both within the countries and internationally, it would be advantageous to analyse the national cooperative markets. The National Cooperative Unions or the National Marketing Federations could undertake to list the different Co-operative organisations involved in industrial and trading activities, giving details about their sales, products, qualities, quantities, requirements, etc. Such lists could subsequently be distributed within the country to the Co-operative organisations interested in trade. Within the developing countries of South-East Asia lack of market intelligence is an important factor contributing to the improper functioning of the market and the irrational distribution channels. A list as suggested above would at least throw light on the Co-operative trading sector, and could probably result in a more intensive trade within and with this sector.

Through the ICA such national cooperative trading analyses could be compiled into regional surveys and could be distributed on a world-wide basis. This would be a further step towards the integration of the world cooperative movement. The ICA Regional Office of South-East Asia has some time ago worked out a Co-operative Trade Directory for the South-East Asian Region. It will indeed be a valuable document for Co-operative organisations on the lookout for Co-operative trading partners in the South-East Asian Region. But the Region is a vast territory, and the Regional Office cannot possibly have a detailed knowledge of all the Co-operative trading organisations or their development potentialities. Although it is hoped that the initiative of the Regional Office will be of value in itself, another objective of the Regional

Trade Directory would be to show the way to the National Movements and induce them to undertake similar but much more specific studies on a national level.

The Regional Office has received several requests from Co-operative trade organisations both in South-East Asia and in the Western countries with regard to trading partners. In some cases samples were enclosed with the requests. All such requests have been adequately dealt with by the Regional Office. In some cases the London Head Office was requested to inquire from the West European organisations whether they were interested to take up the trade. In other instances a Co-operative in the West was directly approached. Even if such contacts don't result in direct trade, they can be valuable as a source of information to the Co-operative organisations in South-East Asia.

(To be Continued)

FAREWELL

The Vali East MPCS Union will give a farewell tomorrow (16-4-67) to Mr. K. S. Ponnuthurai, formerly ACCD Jaffna West and presently ACCD Mannar.

The Austrian Consumer Coops

(Continued from page 2)

achievements but intend to extend their activities, in particular in the field of non-food goods, which are increasingly in demand.

The question of creating a right balance between the autonomy of the co-operatives and the necessary measures taken by a central leadership is a frequently discussed problem, but very difficult to solve. As far as dividends, investments, the appointment of leading personnel, as well as special offers of commodities are concerned, very useful and unanimous decisions and measures have already been agreed upon, leading to close collaboration between the co-operatives and their central organisations and a concentration of forces. In other fields, mainly as far as the concentration of buying and the adaptation of the co-operative structure to the requirements of our times is concerned, for some time already efforts are being made which have led to fairly remarkable results.

Jaffna Supply Station Vahuppu Workers Co-operative Labour Society Ltd.

No. 10, 1st CROSS STREET, — JAFFNA.

First Co-operative Labour Society

to be

Registered in Jaffna.

CONTRACT UNDERTAKEN :

1. Handling and Transport in Jaffna Govt. Supply Station.
2. Stevedoring in Cargo ships.
3. Bottling of Arrack in Excise Warehouse.
4. Transport of Food Stuffs between Supply Stations.

SEARCH IN THE DESERT

The Amu Darya and Syr Darya, the biggest rivers of Central Asia, stretch for hundreds of kilometres. For more than ten thousand years, overtaking one another, they have been carrying their murky waters to the turquoise expanses of the Sea of Aral. Their banks are lined with dense groves of tugai. Blue lakes are set in rings of dark green reeds.

The Kyzyl-Kum desert spreads between the two rivers. It seems that waves of a red and yellow hue have sprung up and frozen still. Their rapid flight was arrested by the long roots of Haloxylon, desert acacia and saltworts which have gripped firmly the sifting sands. Odd desert grasses have found refuge in the shade of the ugly tree-trunks. The sand waves even out by the time they reach the river valleys of Akcha Darya and Zhana Darya. Takyr, flat like tables and swept clean by winds. A ramified network of dead river beds with mounds of blown-out river sand stretching along them. And nearly everywhere there jut out of the sand the ruins of fortresses and remains of irrigation canals. These silent witnesses tell us that in ancient times rivers had flowed through the densely populated valleys of Akcha Darya and Zhana Darya.

The ancient inhabitants of the valleys were engaged in agriculture and livestock breeding. But as a result of movements of the earth's crust the river waters changed their flow

full-scale attack on the desert. The routes traversed by geological surveyors wind through the forbidding sands. The desert's silence was shattered by the explosions of seismic soundings. The pendulums of gravimeters started swinging. The profiles of vertical electric soundings resemble taut strings. Drilling rigs sprang up towering over the sands and takyr. Drilling bits chewed into the ground and the first core samples were placed into narrow cases. Water spouted from the deep wells.

The desert did not want to give up its secrets. It fiercely resisted the geologists: it launched a counter-offensive relying on the total absence of roads, unbearable heat, lack of water and winds. But Man proved supreme. The structure of the bowels of the Kyzyl-Kum was deciphered by the joint efforts of the Kara Kalpak geological prospecting field crew and the geophysical and hydrogeological trusts of the Ministry of Geology of the Uzbek Soviet Socialist Republic.

It was established that the crystalline and metamorphosed rocks of the Paleozoic foundation, that outcrop in the Sultan-Uiz-Dag mountains, recede gradually towards the Sea of Aral. Near its eastern coast they are found at a depth of about two kilometres. On the greater part of the Kyzyl-Kum desert the Paleozoic rocks are superimposed by sand sediments of an ancient sea of the Cretaceous period. They are

pasture amelioration and building trusts.

Subterranean waters are used not only for the watering of cattle. They also irrigate the fields that inundate the vast takyr of the ancient Akcha Darya valley. The biggest area of artesian-well irrigation is situated in the Tumarastau territory. Hundreds of hectares have been planted to clover, cereals and melons here, 250 kilometres from the Amu Darya. Concrete troughs ramify from the founting artesian wells. Small neat houses nestle in the shadow of willows.

Retreating Desert

The retreating desert is being rapidly reclaimed. The number of wells is growing constantly. The area of irrigated agriculture is expanding. But mention should also be made of shortcomings and the barbaric exploitation of the artesian wells. Many wells are not fitted with hydrants and water is uselessly spilled out of them, forming reed-grown lakes. A considerable part of these waters is not used and simply wasted. The Board of Water Resources of the Ministry of Amelioration and Water Conservancy of the Uzbek Soviet Socialist Republic is charged with control over the proper utilisation of subterranean waters. But it is obvious that it is not fully coping with its task. The equipment of the wells is gradually wearing out and as a result some of them have broken down completely.

The desert has been transformed. Roads rolled smooth by motor vehicles criss-cross its boundless expanses. The monotonous landscape of sands and takyr has been pleasantly changed by settlements surrounded with verdant fields. Flocks of sheep now graze where winds roamed freely only several years ago. And great credit for this goes to the geologists, the people who are transforming the countenance of our planet.

—Komsomolets Uzbekistana

Over Half a Lakh Net Profit

The Jaffna Cooperative Provincial Bank made a net profit of Rs. 50,757/52 cts. for the period 1-5-65 to 30-4-66.

This is revealed in the 37th Annual Report of the Bank presented by Mr. V. Subramaniam, the Hony. Secretary.

The report states that member societies have expanded their business in the year under review. The Bank had given out Rs. 961,652/86 cts. as ordinary loans, Rs. 95,189,097/14 cts. as cash credit loans, Rs. 4,443,635/15 cts. as marketing loans and Rs. 482,031/00 cts. as special loans during this period: these figures represent an all-round increase on the corresponding figures for the previous year. The Bank's Savings Deposits had risen from Rs. 1,677,914/22 cts. last year to Rs. 1,949,136/68 cts. this year. The report attributes this to the opening up of more branches which has stimulated the savings habit among rural people. From 1-5-67 an additional half per cent will be paid as interest on Savings Deposits and Fixed Deposits.

The Building Coops in Austria

(Continued from page 5)

tion as mutual building societies could, apart from co-operatives, be granted to other legal personalities, mainly to partnerships and companies with limited liability and to associations. Since all such entities have to belong to an auditing society, the Austrian Federation of Mutual Building, Housing and Settlement Association constituted in 1946/47, is not merely a co-operative auditing society in the sense of the auditing regulations. On the other hand, all mutual building associations, even if they are not co-operatives, have to comply in their business activity with the principles of co-operative law. Auditing regulations apply to them as well.

Continuous Growth

During the first ten post-war years, the number of co-operatives rose from 102 in 1945 to 248 in 1955 since when it has receded to 206 at the end of 1965. Nevertheless, the number of dwellings built or, respectively, administered by co-operatives has grown continuously from 15,958 in 1945 to 107,183 at the end of 1965. All Austrian building co-operatives totalled 29,131 members at the end of the Second World War while, at the end of 1965, the total had risen to 115,596 members. In view of the size and composition of Austria's population, these figures are remarkable when compared with those of building co-operatives in other countries. It is not surprising that building co-operatives are larger in those provinces which are the seat of numerous industrial enterprises, above all in Vienna, Upper Austria and Styria; in the provinces where agriculture predominates, the numbers and achievements of building co-operatives are lower.

This survey shows that the activity of building co-operatives has gained an ever growing importance for the housing economy. The co-operative principle of mutual economic self-aid is still today the valid

29TH ANNUAL GENERAL MEETING

The 29th Annual General Meeting of the Maviddapuram North Coop Credit Society was held recently, with Mr. V. Sinnathamby in the chair. The Secretary's Annual Report was adopted unanimously. The society's total assets add up to Rs. 15,659/29 cts. and it's now operating without a bank loan.

The following were elected office-bearers: Messrs. V. Sinnathamby (President), A. K. Subramaniam (Vice-President), V. Sivasubramaniam (Secretary), S. Sivasithamparam (Asst. Secretary) and A. Kandiah (Treasurer). A 4-member executive committee was also chosen.

BIGGER NET PROFIT THIS TIME

The net profit for 1966 was Rs. 40,137/47 cts. as against Rs. 9,570/47 cts. in 1965, states the fifth Annual Report of the Mannar District Cooperative Bank. The report goes on to say that out of the profit, Rs. 36,799/48 cts. has been set off against the loans written off as a result of the frauds that took place in the Bank between 1963 and 1964. It states that the police are taking action against those responsible for the frauds. The report covers the period from 1-1-65—31-12-66.

principle of housing in the public interest which has to fulfil primarily social tasks. Finally, in order to demonstrate the importance of co-operative building, it should be mentioned that at present roughly one dwelling in 18 is in a house which is or was, or in the case of settlement houses and private dwellings whose ownership has been transferred, owned by a building co-operative. These 107,000 dwellings are approximately equal to the total number of dwellings in the province of Tyrol—that is many more dwellings than in each of the provinces of Vorarlberg, Burgenland and Salzburg.

—ICA Journal

by V. KOVALYOV,
A Geologist

and became what is now known as the Amu Darya and Syr Darya. Man left the waterless valleys. The tugais and reeds disappeared, their place being taken by the twisted trunks of the Haloxylon and the dark-green shrubs of tamarisk.... For two thousand years the ominous silence of the desert was interrupted only by wailing winds carrying clouds of sand and dust.

The Kyzyl-Kum is potentially very rich. The boundless desert pastures can feed millions of sheep. The ancient irrigated lands are a tremendous reserve for expanding the area planted to cotton. But to produce meat, wool, karakul and cotton water is needed. Canals from rivers can be built only into old valleys. And they are being built. In the past several years the zone of irrigated agriculture has advanced ten kilometres deep into the desert along the Akcha Darya.

But what is to be done with the scores of thousands of square kilometres of desert pastures? For they cannot be watered by surface waters. The occasional wells with their scanty resources of slightly saline or saline water can quench the thirst of only a comparatively small amount of cattle. But extensive livestock breeding requires abundant sources of water of a good quality. Where is this water to be found? This had been the paramount problem and it has been solved.

Full-scale Attack

Ten years have passed since geologists have launched their

covered by a very thick layer of water-resistant clays, which in its turn, is covered by the sands forming the surface of the desert. Contained in these sands are mainly saline subterranean waters little use of which can be made. The pores and fissures of the sand sediments lying under the water-resistant clays contain the entombed waters of the Cretaceous sea. The lower the subterranean waters are situated the more dissolved salts they contain.

The least saline upper layer is not homogenous everywhere as well. Analyses showed that the further we move from Nukus in a north-eastern direction the less will be the salt content in the water. This is so because the sand sediments of the Cretaceous period are impregnated by the fresh waters of the Syr Darya which flow into the Sea of Aral after passing under the desert. On their way they push out the interred waters of the ancient sea. Besides, hot springs of fresh water spout into the sandy thickness of limestone through fissures in the Paleozoic foundation. Before reaching here they had to traverse a tremendous distance, starting from the towering mountains of the Tien Shan.

The slightly saline and fresh waters of the upper part of the water-carrying strata and the zones of fissures are quite suitable for the watering of pastures. They burst to the surface under high pressure through the numerous wells sunk by expeditions of the Ministry of Geology of the Uzbek SSR and the republican

THE THENMARADCHY M. P. C. SS. UNION LTD.,

Phone: 896.

Kandy Road,
Chavakachcheri.

Visit our Hardware Section for your requirements of Building Materials.

We deal in:

ZAITON BRAND ROOFING TILES,
ELEPHANT BRAND ASBESTOS SHEETS,
HOUSEHOLD ARTICLES, TEXTILES, TRUCK
& CAR TYRES, LOTUS BICYCLE TYRES, ETC.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

Colombo Newsletter

From: ALPHA

A STRIKING EXAMPLE OF THE COOPERATIVE WAY OF LIFE

[This newsletter finds me off my beat; I venture to do so in order to present to readers a perfect, ideal example of the Cooperative Way of Life as practised successfully in Gujarat State, in India. A knowledge of what's taking place in the field of cooperation—the single movement which has pervaded all aspects of life here—I feel, is essential for one to realise the mighty force that co-operation is and to create an awareness of the immense possibilities therein.]

Twenty years ago... the farmer was groaning under the heels of the moneylender, his debts kept on mounting, his life was miserable. To supplement his income he kept cattle and sold his milk to the village milk shop—but the fruits of his labour were largely exploited by the ubiquitous middleman.

A way out was suggested by Sardar Vallabhai Patel—Organise yourself into a co-operative to protect your interests, he said. Thus was born the Kaira District Milk Producers' Co-operative Union. This co-operative collected and despatched about 500 lbs. of milk daily to Bombay.

Today there are 561 affiliated Milk Producers' Co-operative in villages of the Kaira District. As many as one lakh and fifteen thousand farmers are participating in this enterprise, which has helped them considerably. The farmer gets a remunerative price for his milk and is assured of a steady income.

As the milk producer gets cash payment for the milk he delivers to the co-operative, he is also to plan his budget. He is able to provide food for his cattle and also meet his daily family needs. There is something else, too, he can look forward to—a share of the profit from the society at the end of the year.

This is not all. There are other benefits which flow to the farmer and the village community from this co-operative organisation. From the profits of the societies certain sums are allotted to charity fund, cattle relief fund, building fund etc. Many social welfare societies have been launched or helped by these

co-operatives—thus have been established schools, libraries, dispensaries, health centres, village water works etc.

During the last twenty years, this co-operative venture has brought about a silent revolution in Kaira District—in its rural life and economy. It has raised the level of the dairy industry and also improved the standard of living of the farmers.

This co-operative organisation is a dynamic one. A seven-year plan to double milk production is already under way.

There are various other fields in which the Co-operative Movement has made significant strides here. In Ahmedabad, nearly a thousand Co-operative Housing Societies have been set up and thousands of new houses have been built.

Altogether about 2,600 Co-operative Housing Co-operatives have been registered in Gujarat. They have built more than 30,000 houses. Organised originally for middle-class people, the movement has spread rapidly to the low-income groups as well.

The Co-operative housing movement has provided an answer to the housing problem of a congested city. It has also influenced the social life of the people.

In Gujarat, the number of agricultural credit societies has grown to 8,000. The Gujarat State Co-operative Land Development Bank caters to the farmer's needs of long-term finance for land improvement. In 1965-66 it gave out Rs. 10 crore as loans.

The Co-operative Movement has extended to various other fields including processing and marketing activities. There are 78 co-operative cotton ginning and pressing factories, 20 Co-operative oil mills and 12 Co-op. rice mills.

The sugar industry has been entirely organised on a co-operative basis; there are three sugar factories operating and two more are to come up soon.

In Gujarat, the total number of Co-operatives is over 17,000.

Co-operation has thus taught thousands of people to work together for the common weal—and has given, the peasant particularly an awareness of strength.

The 'New Maths' for Ceylon

The "new maths"—based on an entirely new approach to the teaching of mathematics—will be introduced for the first time to Ceylonese teachers in August. A team of British mathematics and science teachers will be talking at teachers' vacation courses in Colombo and Nuwara Eliya under a scheme jointly arranged by Britain's Ministry of Overseas Development and the British Council.

The leader of the team, Dr. W. J. Hughes, Lecturer in Chemical Education, University of Liverpool, said in London last week that he was only just back from Ceylon, where he had been discussing the sort of information which would be most useful.

"I went to Ceylon in August 1966" he said, "and I think it is a proof of the success of our efforts to advise on the teaching of science that we have been asked to send a bigger group of teachers this summer."

Nuffield Methods

"This August we will be covering Nuffield science teaching methods—the new methods based on the use of practical experiments by the children—and also the new maths", Dr. Hughes said.

The teachers accompanying Dr. Hughes will be Mr. R. J. Dennien, Head of Physics, Stowe School, Mr. M. J. Leach, Mathematics Master, Leighton Park School, Mr. A. Massey, Biology Department, Holloway Comprehensive School, Mr. J. C. Mathews, Head of Science, King Edward VII School, Lytham, Mr. M. J. W. Rogers, Housemaster, Westminster School, and Dr. E. R. A. Turner, Senior Lecturer, Biology Department, St. Luke's College, Exeter.

Mr. A. E. Oram, Parliamentary Secretary, Ministry of Overseas Development, told the 150 teachers who will be attending teachers' refresher courses in 17 countries this summer: "regard your work with teachers as one of the most valuable parts of our efforts to help the developing countries to overcome one of their most serious problems, that of Education".

Mr. Robert Morris, Director of CREDO (Curriculum Renewal and Educational Development Overseas) told the teachers that their experience would be of great value to his organisation.

—British Bulletin

The Local Scene

Surveyed by RAJ

AGRICULTURAL EXHIBITION

After 16 years, Jaffna will again witness a mammoth agricultural exhibition. The District Co-ordinating Committee and the District Agricultural Committee are busy organising an agricultural exhibition scheduled to run from July 27—31 at St. John's College Grounds. Earlier it was planned to hold an agricultural cum industrial exhibition but now the accent will be on the agricultural part of it. This fits in with the stepped up food drive and will serve to introduce new crops and the latest scientific know-how to cultivators.

Several embassies, firms, local organisations and departments will be participating in the exhibition. There will be two sets of stalls—Exhibition stalls and Competition Stalls. The Exhibition Stalls will be mostly departmental stalls: the depts. participating are the Cooperative, Marketing, Agriculture and Agrarian Depts. The NDAPC Union too will run an Exhibition Stall. There will be about 10 Competition Stalls: the competition will be run for each D. R. O. Division and the District Winners will be selected from the best of each D. R. O. Division. It's likely that either the P. M. or the Minister of Agriculture and Food will open the exhibition. An attractive souvenir is being got ready and Mr. Wesley Chelvaretnam, Public Relations Officer, who's editing it has appealed for contributions. He has also requested firms dealing in agricultural products to contribute liberally, by way of advertisements, towards the publication of the souvenir, as the organisers propose to sell it at a nominal rate.

Further particulars could be obtained from Mr. A. Sivasithamparam A. C. A. S. and Mr. D. W. Chelvaretnam P.R.O., the Joint Secretaries.

VALVETTITURAI

What was it that led to the explosion at Valvettiturai, resulting in the death of one person and several others being injured? Only an impartial Commission of Inquiry can tell us and I hope the Prime Minister consents to appoint such a Commission to go into the whole matter. The needless violence and brutality directed at the

Tamils should be stopped once and for all.

WANTED — A SITE

That an Industrial Estate modelled on the lines of the one at Ekala, should be set up in Jaffna has been agreed upon in principle. But where site it? That is the question racking the brains of the authorities. Recently Mr. Vernon Abeyskera, G. A. Jaffna, summoned a conference to go into this. Atchuvvely, Vallai, Yakkachi, Kaithady, Navatkuli, Chunnakam, Thinnevelly and Kondavil were some of the places suggested. At Atchuvvely there is sufficient Crown land. The acquisition of private land entails delay and expenditure so the odds are on a place where there is sufficient Crown land. No final decision has been made yet and another conference is likely to be summoned at the end of the month. Meanwhile a sketch of the proposed Industrial Estate is being prepared to be sent to Colombo.

IN TAMIL

The Secretary to the Treasury has informed the G. A. Jaffna that District Co-ordinating Committee and District Agricultural Committee meetings can be held in Tamil But the minutes should be kept in the official language, with a Tamil translation. For this small favour, much thanks.

SIDDHA HOSPITAL

Siddha Medicine will get a boost when the Siddha Ayurvedic Hospital and Research Institute is set up at Navatkuli soon: land has already been acquired for the purpose. This will be patterned on the Ayurvedic Research Institute at Nawinna.

BRANCH OF LAKSALA

The Govt. Agent, I'm told, is on the lookout for a suitable building for a branch of Laksala to be opened at Jaffna.

WIRE THEFTS

Thefts of telephone wire are on the increase in Jaffna. In recent times wire worth nearly Rs. 25,000/- has been stolen. Suspicion has fallen on certain ex-Postal Dept. employees. The S. P. Jaffna, Mr. R. Sundaralingam recently summoned a conference to explore ways of putting a stop to this.

WATCHERS

Applications are invited for the posts of Watchers in the Jaffna Cooperative Provincial Bank Ltd.

Qualifications: (1) J.S.C. or Std. VIII preferably with a pass in English and Tamil.

(2) Age 35—45.

(3) Ability to use firearms.

Salary: Rs. 50/- — Rs. 105/-
26 x Rs. 2 and 1 x Rs. 3

with C.L.A. & S.L.A. at Govt. rates.

Applications should reach the undermentioned on or before the 15th of May 1967.

5th April 1967.

Hony. Secretary,
J.C.P. Bank Ltd.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

VISITORS FROM NEPAL

Five young cooperative officers from Nepal paid a visit to the NDCF recently. The Hony. Secretary of the Federation, Mr. S. Candiah, briefly outlined to them the Federation's activities.

The Nepalese who have come to Ceylon under the Colombo Plan to study Cooperative Management are: M. P. Shrestha, G. P. Khanal, M. Mishra, K. Mandal and D. P. Parajuli. They spent twelve days in Jaffna on a practical study tour, visiting several co-operative institutions.

கூட்டுறவு

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபையின் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணம், 15-4-1967.

சமூகமும் கூட்டுறவு இயக்கமும்

கூட்டுறவு இயக்கம் வெறும் சூனியத்தில் இயங்குவதொன்றல்ல. இது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்திலே தோன்றி உருப்பெற்று வளர்ந்து வருகின்றது. எனவே, இதற்கும் மனிதசமுதாயத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளுக்குமிடையே பிரிக்கமுடியாத நெருங்கிய உறவு இருக்கின்றது.

சமூகம் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு வகுக்கப்படும் திட்டங்களில் கூட்டுறவு இயக்கமும் பங்கு பெறுவது இன்றியமையாததாகும். இதற்குக் காரணம் கூட்டுறவாளர்கள் சமூகத்திலே உறுப்பினர்களாய் இருத்தலேயாகும். சமூக நலத்திட்டங்களில் பங்கு கொள்வதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. இங்கு நாம் ஒரு சிறந்த வழியை அனைவர்க்கும் சுட்டிக்காட்டவிரும்புகிறோம். அதாவது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களினதும், சமாசங்கங்களினதும் ஆதாயப்பணத்திலிருந்து கணிசமான தொகையை சமூகநலத்திட்டங்களுக்கென ஒதுக்குவதேயாகும். இத்தகைய அரிய செயலை நாம் செய்வதற்கு ஓர் அரியவாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கின்றது.

மிருகுவிலில் அரசாங்கம் 50 இனம் பெண்களைக் குடியேற்றத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குடியேற்றத்திட்டமூலம் அரசாங்கம் இப்பெண்மணிகளுக்கு வாழ்வழிக்க முன்வந்துள்ளது. முன்பு ஒரு போதும் பெண்கள் ஈடுபடாத இந்த அரிய முயற்சிக்கான திட்டத்தை நாம் அகமகிழ்வுடன் வாழ்த்துகின்றோம். மேலும் அரசாங்கம் இப்பெண்மணிகள் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு நெசவு நிலையத்தையும் கட்டிக்கொடுக்கவிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு வேண்டிய கைத்தறிகளை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கவில்லை. இதற்கு ரூ. 6000/- பெறுமதியான கைத்தறிகள் தேவை என மதிக்கப்படுகிறது. எனவே, நமது நாட்டு உயர்ச்சி கருதும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் சமாசங்களும் பணவுதவி புரிந்து இதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம். இப்படிச் செய்வதன்மூலம் சமூகத்தின் உயர்விற்கு வழிவகுப்பதுடன் சமூக நலனில் கூட்டுறவாளர் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருக்கின்றனர் என்ற உண்மையையும் நிலைநாட்ட முடியும்.

தாழிமார் பழிநிம் பாடசாலைகளில் அனுமதிப்பதற்காக மணஞ்செய்யாத ஆண், பெண் பரிபார்த்திகளிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் கோரப்படுகின்றன. இதற்கான முடிவு தேதி 21-4-67. முழுவிபரங்களுக்கு 31-3-67 அரசாங்க வர்த்தமானியைப்பார்க்கவும்.

அடுத்த மாதம் மிருகுவிலில் 50 இனம் பெண்களைக் குடியேற்ற அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. இலங்கையிலே பெண்களுக்கான குடியேற்றத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டமை இதுவே முதற் தடவையாகும். உப உணவுப் பொருள்களைப் பயிரிடுதல், கால் நடைகளை வளர்த்தல் போன்றவற்றின் மூலம் இப்பெண்கள் வருவாயைப் பெறுவதற்கு இது நல்ல வாய்ப்புக்கும், இவர்களுடைய வருவாயை அதிகரிக்கச் செய்யும் நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் நெசவு நிலையத்திற்கான கட்டிடம் ஒன்றை நிறுவிக் கொடுக்கச் சம்மதித்துள்ளது. ஆனாலும் கைத்தறிகளை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கவில்லை. ஆதலால் ரூ. 6000/- பெறுமதியான 20 கைத்தறிகளை வாங்குவதற்கு வடபகுதி கூட்டுறவு இயக்கம் உதவி செய்ய முன்வரவேண்டும் என வ. ப. ஐ. மே. சபை விரும்புகிறது. வடபகுதியிலுள்ள கூட்டுறவுச் சமாசங்களும் ப. நோ. கூ. சங்கங்களும் இதற்கு வேண்டிய நிதியைத் தந்துவரவேண்டும் என நான் தாழ்மையாக வேண்டிக்கொள்கிறேன். இத்திட்டத்தினை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவது வடபகுதி கூட்டுறவாளரின் தலையாய கடமை என்பதை நாம் மறத்தலாகாது.

இ. இராசத்தினம்,

தலைவர்,

வ. ப. ஐ. மே. சபை.

எத்தனை சங்கங்கள் உயிர் வாழ வல்லன? பார்வையிட்ட குழுவிற்குத் தோன்றிய ஐயம்

சங்கங்களை நாம் பார்வையிட்டதிலிருந்து எமக்கோர் ஐயத்தோன்றிற்று. அதாவது; எத்தனை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பொருளாதார ரீதியாக உயிர் வாழ வல்லன என்பதாகும். கணிசமான அளவு சங்கங்கள் குறை உயிரோடு கிடந்து தத்தளிக்கின்றன என நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சராசரியாக ஒரு சங்கத்திலுள்ள பங்கிட்டுப் புத்தகத்தொகை 1500ற்கும் 2000ற்கும் இடைப்பட்டதாகும். ஆதலால் பெரும்பாலான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் போதியளவு மக்களுக்குச் சேவை செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாம் பார்வையிட்ட சங்கங்களில் ஒன்றைத்தவிர ஏனையவற்றின் மாதாந்த விற்றுமுதல் 1000/-க்கு குறைவானதாகும் திருநெல்வேலி ப. நோ. கூ. சங்கம் மட்டுமே இதற்கு விதிவிலக்கானதாகும். தைமாதத்தில் அதன் விற்றுமுதல் 32470/12.31-3-66 வரை அதன் சுத்தலாபம் 4691/14. இதற்கு மாறாக அரியாலே ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் விற்றுமுதல் 7650/- அதன் அரை ஆண்டு சுத்த ஆதாயம் 837/- மட்டுமே. இதிலிருந்து பல சங்கங்கள் உயிர்வாழ்வதற்கே கடும் போராட்டம் நடாத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பது புலனாகின்றது. இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமாயின் சங்கங்களின் தொகையைக் குறைத்து பலம் வாய்ந்த சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நிறுவவேண்டும். வேண்டியளவு விற்பனை நிலையங்கள் இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் இத்துணை சங்கங்கள் இருக்கவேண்டியதில்லை என்பதுதான் எமது முடிவு.

சங்கங்கள் உயிர்வாழ்பாராட்டம் நடாத்திக் கொண்டிருக்கும் போது ஊழியருக்குக் கூடுதலான சம்பளத்தையோ சலுகையையோ அளிப்பார்கள் என எதிர்பார்க்க முடியாது. நாம் பார்வையிட்ட 5 சங்கங்களில் ஊழியர் பெறும் மிகக் கூடுதலான சம்பளம் 190/- குறைந்தசம்பளம் 60/-, திருநெல்வேலி கூட்டுறவுச் சங்கம் மட்டுமே ஊழியர்க்கான சகாய நிதியைக் கட்டி வருகின்றது. கண்டிக்குளி கூட்டுறவுச் சங்கம் இப்பணத்தைக் கட்டுவதெனக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

பெரும்பாலான சங்கங்கள் பொருள்களை நல்ல முறையில் காட்சிக்கு வைப்பதுபற்றி சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை. நாம் பார்வையிட்ட சங்கங்களில் திருநெல்வேலி ப. நோ. கூ. சங்கமே விற்பனைப் பொருள்களை கவர்ச்சியான முறையில் பார்வைக்கு வைத்திருந்தது. கண்டிக்குளி கூட்டுறவுச் சங்கம் யாழ்ப்பாணம் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க சமாசத்தில் கடமையாற்றும் வல்லுநர் ஒருவரின் உதவியுடன் புடவைகளைக் கவர்ச்சிகரமான முறையில் காட்சிக்கு வைத்துள்ளது. பொருள்களை கவர்ச்சியான முறையில் காட்சிக்கு வைப்பதில் சங்கங்கள்

நேப்பாளியர் விஜயம்

கொழும்புத்திட்டத்தின் கீழ் பொல்கொல கூட்டுறவுக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றுவரும் 5 நேபாள கூட்டுறவு அலுவலர் அணிமையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்து பல கூட்டுறவுத் தர்பணங்களையும் சென்று பார்வையிட்டனர். இங்கு 12 நாட்கள் தங்கியிருந்த அவர்கள், வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபைக்கு விஜயஞ் செய்த போது கௌரவகாரியதரிசி திரு. சு. கந்தையா அவர்களுடன் கலந்துரையாடி மேற்படி சபையின் நோக்கங்களையும் வேலைத்திட்டங்களையும் எடுத்து விளக்கினார்.

அக்கறை கொண்டால் நன்மை பயக்கும்.

கூட்டுறவுச்சங்கங்களுக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டிட அமைப்போ பாணியோ இல்லாதது ஒரு குறையாகும். எமது குழுவிற்கும் மரபுக்குமிணங்க, எமது தேவைகளுக்கேற்ப இத்தகைய கட்டிடங்கள் அமைந்தால் நல்லது. இதற்கான மாதிரிப்படங்களைவரைந்தால் உதவியாக இருக்கும்.

அநேகமான சங்கங்களில் மனேஜர்களும் அவர்களின் உதவியாளர்களும் கூட்டுறவுப் பயிற்சி பெற்றவர்களாய் விளங்குகின்றனர். ஏனைய ஊழியர்களும் இத்தகைய பயிற்சி பெற்றிருந்தால் நலம்.

சர்வதேச கூட்டுறவாளர் தின விழாவையொட்டி நடைபெறும் பாடசாலை மாணவருக்கான எழுத்துப்போட்டி

எதிர்வரும் மேற்படி விழாவையொட்டி சிறுகதை, கவிதை, சுட்டுரை நாடகம் ஆகிய போட்டிகளை பாடசாலை மாணவர்களிடையே வ. ப. ஐ. மே. சபை நடாத்தவிருக்கின்றது. இப்போட்டி சிரேஷ்ட கவிஷ்ட இருபிரிவுகளாக நடாத்தப்படும். இப்போட்டிக்காக மாணவர் அனுப்பிவைக்கும் விடயங்கள் அவர்களது சொந்த முயற்சி என்பதை அவர்களது தலைமை ஆசிரியர் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். 14 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் கவிஷ்ட பிரிவினும், 14 வயது முடிந்தவர்களும் 21 வயதுக்குட்பட்டவர்களும் சிரேஷ்ட பிரிவினும் பங்குபற்றலாம். சிரேஷ்ட பிரிவினர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம்.

கவிஷ்ட பிரிவினர் 300 சொற்களுக்கு மேற்படாமலும், 200 சொற்களுக்கு குறையாமலும் சிரேஷ்ட பிரிவினர் 1000 சொற்களுக்கு மேற்படாமலும் 750 சொற்களுக்கு குறையாமலும் கட்டுரைகளை எழுதவேண்டும்.

கட்டுரைப் போட்டி சிரேஷ்ட பிரிவு விடயங்கள்

- (1) கூட்டுறவு மக்கள் இயக்கமாவது எப்படி?
- (2) கூட்டுறவிற்குத் தனி அமைச்சு வேண்டுமா?
- (3) பொருளாதார விருத்தியும் வடபகுதி கூட்டுறவு இயக்கமும்.
- (4) உமது கிராமத்தில் அல்லது பாடசாலையிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இயங்கும் விதம்.
- (5) கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பெண்களின் பங்கு.

கட்டுரைப் போட்டி கவிஷ்ட பிரிவு விடயங்கள்

- (1) கூட்டுறவும் தேசிய ஒற்றுமையும்

பெளர்ணமி கலைவிழா

24-4-67 ல் 'சித்திரைப் பெளர்ணமி' கலைவிழா யாழ்ப்பாணம் திறந்தவெளியரங்கில் நடைபெறவிருக்கின்றது. அன்றைய நிகழ்ச்சிகளில் நல்லூர் அரசடிவிதி ஜனசக்தி சனசமூக நிலையம் அளிக்கும் 'சுவாரித்தம்பர்', பாஷையூர் ஜெபசிறீ நாடக கலாமன்றம் அளிக்கும் 'அந்திராசி', அரியாலே மேற்கு பத்மா கலாமன்றம் அளிக்கும் 'ஒத்தெல்லோ' முதலிய நாடகங்கள் இடம் பெறும்.

புதிய தலைவர்

3-4-67ல் நடைபெற்ற கைதடி மே. ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் நிருவாக சபைக்கூட்டத்தில் திரு. க. வேலுப்பிள்ளை தலைவராகவும் திரு. க. துரையப்பா உபதலைவராகவும் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

(2) தொழில் அனுபவத்திட்டங்களில் ஈடுபடுவதால் மாணவர்க்கு ஏற்படும் நன்மைகள்.

(3) உமது பகுதியிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப்பற்றிய சுருக்கமான வரலாறு.

(4) உமது பாடசாலைத் தோட்டம்.

(5) உமது பகுதியிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு விஜயம் செய்து, வெளிநாடுகளிலிருந்தோ, வேறு ஊர்களிலிருந்தோ வரும் பொருள்களில் 10க்கு குறையாது தேர்ந்தெடுத்து அவை உற்பத்தியாகும் இடத்தையும் எவ்வாறு அச்சங்கத்திற்கு வந்து சேர்ந்தன என்பதையும் விபரிக்கவும்.

பிறபோட்டிகள்

சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் முதலியன கூட்டுறவைக் கருவாக வைத்து எழுதப்படல் வேண்டும்.

நாடகம் 45 நிமிடங்களில் நடிக்கக்கூடிய ஓரங்க நாடகமாக அமைதல் வேண்டும்.

போட்டிகளில் முதற்பரிசு பெறும் விடயங்கள் தரமானவை என்று சனிக்கப்பட்டால் சிரேஷ்ட பிரிவுக்கு ரூ. 50/-யும் கவிஷ்ட பிரிவினருக்கு 25/-யும் வழங்கப்படும்.

எமது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விடயங்களுக்கு தகுந்த பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

இப்போட்டிகளையிட்டு பத்திராதிபர் குழு செய்யும் முடிவே இறுதியானது.

முடிவு திகதி 31-5-67
அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-

ஆசிரியர்,
கூட்டுறவு,
வ. ப. ஐ. மே. சபை
59 பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உணவுக் கட்டுப்பாட்டு அறிவித்தல் இல : 9/67

பங்கிட்டுத் திட்டம் - உப உணவுப் பொருட்கள்

இத்தால் சகலருக்கும் அறிபத்தருவது யாதெனில் ஏப்ரல் மாதத்திற்கு ஒரு நபருக்கு 4 அவுன்ஸ் வீதம் பாசிப்பயறு கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகளிலும், உத்தரவு பெற்ற விநியோகத்தர்களாலும் விசேட விநியோகம் செய்யப்படும். பாவனையாளர்கள் தங்களது குடும்ப பங்கிட்டு அட்டைகளைக் காட்டித் தங்கள் பங்கிட்டைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டப்படுகின்றனர்.

மி. ஏ. சில்லா,
உணவு கட்டுப்பாட்டிற்காரி.
7-4-67.

அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு வேண்டியவைகளை எமது சமாசம் பெற்றுக் கொடுத்தது!

“எமது சமாசம் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனவு ஸ்தாபனத்துடன் இடைவிடாது வாதாடி அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு பெறக்கூடிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. எங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கு கூட்டுறவு மொத்த விற்பனவு ஸ்தாபனம் மறுத்தது.”

இவ்வாறு யாழ்ப்பாணம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தினது 28 ஆம் ஆண்டு வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்துப் பேசும்போது திரு. ஏ. ஜே. இராஜதுரை சிங்கம் குறிப்பிட்டார்.

அவர் மேலும் பேசுகையில் கடங்க வருடம் நாம் செய்த வேலையைக் கணக்கு எடுப்பதற்கும், புது வருடத் திட்டத்தைக் கையாட்பதற்கும் இங்கு குழுமியிருக்கின்றோம். சென்ற வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தன்று எமது சமாசத்தின் நிலை யாவரும் திருப்தியடையக்கூடிய நிலையில் இருக்கவில்லை. இதன் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி அச்சம் கொண்டிருந்தார்கள். கூட்டுறவு இலாகா இச் சமாசத்திற்கு தமது பொறுப்பில் ஒரு தலைவரை நியமனம் செய்யத் தீர்மானித்திருந்தது. ஆனால் நீங்கள் தெரிவுசெய்த நிருவாகசபையினர் மிகவும் சறுகறுப்புடையவர்களாய் இருந்தனர். அவர்கள், திறம்பட வேலை செய்யத் தீர்மானம் கொண்டனர். கூட்டுறவு இலாகா தலைவரை நியமனம் செய்துத் தீர்மானம் செய்திருந்தபொழுதிலும், அவர்கள் தங்கள் தலைவரை தாமே தெரிவுசெய்ய வேண்டுமென்ற பிடிவாதத்துடன் இருந்தனர். எமது கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர், சாந்தகுணம் படைத்தவரும், ஜனநாயகத்தில் ஆணித்தரமான நம்பிக்கையும் உள்ளவர். கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உண்மையான ஜனநாயக ரீதியில் கொண்டுவரும் தன்மையை சாதனையில் காண்பிப்பவர். அவர் எமக்குக் கொடுத்த ஒத்துழைப்பிற்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

உங்கள் நிருவாகசபையினரின் பிடிவாதம் வெற்றிசெண்டது. இன்று ஒருவருட காலமாக இந்த நிருவாகசபையினர் செய்த பணியைக் கணக்கிடுவதற்காக நாம் இங்கு கூடியிருக்கிறோம். அத்தியாவசிய பொருள்களைப் பெறுவதற்கும் நுகர்ச்சியாளர் 1966 ஆம் ஆண்டில் அடைந்த நிபந்தனை நான் உங்களுக்கு விளக்கிக் காட்டவேண்டியதில்லை. இந்நெருக்கடி மிகவும் இக்கட்டான நிலையை அடைந்ததின் நிமித்தம் அரசாட்சினர், தற்பொழுது ஒரு பங்கீட்டுமுறையைப் புகுத்தியுள்ளது. இத்தகைய கஷ்டங்களோடு, எமது பெறுபெற்ற பைப்பற்றி மகிழ்ச்சி கொள்ளும் நிலையில் இருக்கின்றோம். இவ்வருட வேலையைப்பற்றி கூட்டுறவுப் பகுதியினரும் பாராட்டியுள்ளனர். நாம் சமாசத்தை நிருவகிக்கக்கூடிய கணக்குவிபரக் கூற்றை உங்களுடம் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இக்காலத்தில், எமது விற்பனை கடந்த வருடங்களிலும் பரக்கக் கூடுதலாக இருக்கின்றது. எமது இக்காலமொத்த இலாபம் ரூ. 208421/07 ஆகவும், சுத்த இலாபம் ரூ. 88124/14 ஆகவும் இதுவரை காலமும் இல்லாதவாறு உயர்ந்துள்ளது. பொதுவியாபாரத்தைச் சிக்கனப்படுத்தியும் கூ.மொ.வி. பகுதி அதிகாரிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை மேற்கொண்டு சீனி மற்றும் பொருள் கொள்வனவில் நல்ல நிலையை ஏற்படுத்தியும், தேவையற்ற செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்தியும், நிருவாகசபை அயராவிழிப்புடன் கடமைபுரிந்துள்ளது.

இருந்தும், மேலும் செய்ய வேண்டிய கருமங்கள் பல உள். அவசர தேவையாக, சமாசத்

தின் பிரிவுகளையும், நிருவாகப் பிரிவையும் உள்ளடக்கக் கூடியவாறு, ஒரு தகுதியான கூட்டம் வேண்டியுள்ளது. வட கீழ் மாகாணங்களில் உள்ள நுகர்ச்சியாளர் மொத்த சமாசங்களில் மிகவும் பெரியது எமது சமாசம். மேலும், வடமாகாணத்தின் தலைநகரத்தில் நமது சமாசம் வீற்றிருக்கின்றது. பட்டினத்தின் தகைமைக்குத் தக்கவாறும், சகலவித பொருள்களையும் கொள்ளக்கூடிய விசாலமானதாகவும், பொருள் விநியோகத்தை இலகுவாக்கக் கூடியதுமான ஒரு கூட்டம் உடனடியாக நிருமாணிக்கப்படவேண்டும். பட்டினத்தில் வியாபாரத்திற்கு மத்தியான ஓர் இடத்தில் ஒரு கூட்டத்தை அமைக்கவும், எமது வருடாந்தக் கூட்டத்தை அக்கூட்டத்தில் நடாத்தவும் இன்று நீங்கள் தீர்மானித்துக்கொள்வீர்கள் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

நுகர்ச்சியாளர்களுக்கு தேவையான பொருள்களை பெற்றுக் கொடுப்பதில் முயற்சிக்கும் அதேவேளையில் அப்படியான பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவும் நாம் திட்டம் வகுத்துள்ளோம். எந்தவகையான உணவுப் பொருளை உற்பத்திசெய்யமுடியுமோ அதை உற்பத்திசெய்யத் தொடங்க வேண்டும். நாம் எமது புடனைத் தேவையையும் உற்பத்திசெய்வதையும் தீர்மானிப்போம். இன்று இச் சமாசம் உணவு உற்பத்தியை ஆரம்பிக்கும் ஒரு பிரேரணையும் சமர்ப்பிக்கப்படவிருக்கின்றது. மனப்பூர்வமாக இந்தப் பிரேரணையை ஆதரிப்பீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

அடுத்த முக்கியமான விடயம் ஏற்றுமதி. எமது சமாசம் ஏற்றுமதி விடயத்தில் மிகவும் தடைப்பட்டுள்ளது. அங்கத்துவ சங்கங்கள் கங்ன் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் கூடிய பணம் கொடுத்து கஷ்டத்துக்குள்ளாகின்றனர். எமது அவசர தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய ஆகக்குறைந்தது, நாம் மூன்று டீசல் லொறிகளைச் சொந்தமாக வைத்திருப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். எமது கணக்கு அறிக்கைகளில் இருந்து ஏற்றுமதிச் செலவினங்களுக்கெதிராக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரை நாம் செலவிடுவது அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது. அடுத்த வருடத்தில் சொந்தமாக ஏற்றுமதிசெய்யும் நிலையில் நாம் இருப்போம் என்று நம்புவோமாக.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள 16 ப.நோ.கூ.ச. சமாசங்களில் இளைந்துள்ள நுகர்ச்சியாளரின் சகலதேவைகளையும் மொத்தமாகக் கொள்வனவுசெய்ய அல்லது இறக்குமதிசெய்ய, ஒரு சிகர மாவட்ட சமாசத்தை அமைப்பதில் எமது சமாசம் முன்னணியில் நின்றது. இந்த மாவட்ட நுகர்ச்சியாளர் சமாசத்தை பதிவு செய்வதில் நாம் எடுத்த முயற்சியில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளோம். இந்த புதிய சமாசம் அடுத்து வரும் வருடத்தில் பதிவு செய்யப்படுமென்றும், 16 சமாசங்களின் தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்யும் என்றும் நான் நம்பியிருக்கின்றேன்.

சென்ற வருடம் நாம் அடைந்த நன்மைகளுக்கு நிருவாக உறுப்பினர் மாத்திரம் பொறுப்பாளிகளல்ல. சமாச (தொடர்ச்சி 11-ம் பக்கம்)

கூட்டுறவு உலகில்

கைதடி மேற்கு

ப. நோ. கூ. சங்கம்

இச்சங்கம் 1943 ஆம் ஆண்டில் கமக்காரரினதும் பொது மக்களினதும் நலன் கருதி பண்டசாலைச் சங்கமாக நிறுவப்பட்டு 1957 ஆம் ஆண்டு வரை பண்டசாலைச் சங்கமாகவே தொடர்ந்து இயங்கிவந்தது. அதன் பின்பு 1958 ஆம் ஆண்டிலே ப. நோ. கூ. சங்கமாகப் பதியப்பட்டது. 1963 ஆம் ஆண்டிலே கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரின் ஆலோசனையுடனும் அநுமதியுடனும் ஒரு நிருவாகக்காரிய தரிசி இச்சங்கத்தில் கடமையாற்றுவதற்காக அமர்த்தப்பட்டார். இதே ஆண்டிலே தான் இதற்கு முந்திய ஆண்டுகளின் பங்குப்பணமும் சேர்த்து அங்கத்தவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக 26 ஆக இருந்த பூரண அங்கத்தவர்களின் தொகை 82 ஆக பெருகிவிட்டது.

1963 ஆம் ஆண்டுதொடக்கம் வருடாவருடம் லாபப்பங்கிடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வருடம் ரூ. 3307/75 லாபப்பங்கிடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வருடம் 165 அந்தர் வெங்காயமும், 38 அந்தர் மிளகாயும் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு கூ. மொ. வி. தாபனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொகை ஏனைய ஆண்டுகளைவிட மிகவும் குறைவு என்றே சொல்லலாம்.

இச்சங்கத்திற்குக் கட்டிடவசதி போதாதபடியால் 1963 ஆம் ஆண்டிலே சங்கத்தின் சொந்தப்பணத்திலே புதிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. கடந்த ஆவணி மாதம் தொடக்கம் மடபாண்டம், அலுமினிய பாத்திரவகைகள் முதலியவைகளை விற்பனை செய்யத் தொடங்கி அதிலே போதிய வெற்றியையும் அடைந்து வருகின்றது.

சென்ற ஆண்டிலே அரசாங்கம் நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தைக் கட்டுகக் கொடுத்து தவ்வதைத் தடை செய்த போதிலும் இச்சங்கம் 5 நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களை அங்கத்தவர்களுக்குக் கட்டுகக் கொடுத்துத் தவியுள்ளது. இத்தடையை அரசாங்கம் இப்போது தளர்த்திவிட்ட போதிலும் இச்சங்க அங்கத்தவர்கள் கட்டுக்கு விண்ணப்பிக்கவில்லை.

கண்டியில் கூட்டுறவு இயக்கம் புனரமைப்பு

உள்ளூர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் கண்டி மாவட்ட கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் புனரமைப்புச் செய்வதற்கு கண்டி மாவட்ட கூட்டுறவு இயக்கச் சமாசம் தீர்மானித்துள்ளது. இதற்கு முதற்படியாக கண்டி மாவட்டத்தில் மாதிரிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வெகுவிரைவில் நிறுவும்.

சுன்னாகம் புதிய கூட்டுறவு பேக்கரி சங்கத்தின் 15 வது வருடாந்தக் கூட்டம்

மேற்படி சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டம் 2-4-67 ரூயிற்றுக்கிழமை காலை 10 மணியளவில் சங்கக் கட்டிடத்தில் சங்கத் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

நிகழ்ச்சி நிரல் களிற்படி கூட்டம் நடைபெற்றது. இச்சங்கத்திட்டக் கணக்கின்படி 31.1.65ல் இருந்த நடம் ரூ. 5740-81 சதத்தை ரூபா 1458-91 சதமாகக் குறைவாக்கியதற்கு உடனையாகக் கடமையாற்றிய நிருவாக சபையினருக்கு நன்றி (தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில்

கிணற்று நீரில் உப்புத் தன்மை தரை நீர் ஆராய்ச்சிகள்

ஒவ்வொரு உதவி நீர்ப்பாசன அதிபர் திரு. எஸ். ஆறுமுகம் (தலைவர்) அவர்களையும் நில அளவைப் பகுதி நிலவியல் நிபுணர்கள் திரு. சி. எச். எஸ். சிறிமான்னே அவர்களையும் திரு. வி. எஸ். பாலேந்திரன் அவர்களையும் கொண்ட ஆராய்ச்சிக்குழு விடுத்துள்ள ஓர் அறிக்கை.

இவ்வாராய்ச்சியின் பெறுபெறுகள் பின்வருமாறு:-
1. வருடந்தோறும் நிலத்துக்குள் உறிஞ்சப்படும் மழைநீரின் அளவு.
2. நிலச்சுரங்க வாயிலாக கட்டுக்குள் செல்லும் நீரின் அளவு.
3. நீர்ப்பாசனத்துக்குக் கிடைக்கும் தரையிலுள்ள நீர்.
4. நிலத்திற்குள் சுவறக் கூடிய உப்புத்தன்மை.
5. உப்புத்தன்மை சுவறும் திசை அல்லது மூலம் தானமும் சுவறும் நேரமும்.

1965-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முதல் ஆதார விபரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. ஆனால் அவ்வருடத்தில் எதிர் பாராத விதமாக அகால மழை பெய்ததால் பொதுப் படையாகக் கூறக்கூடிய புள்ளி விபரங்களைச் சேகரிக்க முடியவில்லை.

1965-ல் தரை நீர் ஏற்றத்தாழ்வு

விசேஷ தன்மையுள்ள சில கிணறுகளைத் தவிர்த்து, பெரும்பாலான கிணறுகளிலுள்ள நீர்மட்டம் 1965-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் கடல்மட்டத்துக்கு 2 அடிக்கு மேல்

காணப்பட்டது. ஏப்ரல் மாதத்தில் கிணற்று நீர் மட்டம் ஓரடி குறைந்த போதிலும், அம்மாதத்தில் பெய்த 3 அங்குல மழையின் காரணமாக 2 அடிக்கு மேல் திடீரென உயர்ந்து, மறுபடியும் வேகமாகக் குறைந்து ஆகஸ்ட் மாதத்தில் கிட்டத்தட்ட கடல்மட்டத்தை எட்டியது, ஆகஸ்டில் பெய்த 4 அங்குல மழையினால் மட்டம் மேலும் உயர்ந்ததானாலும் ஒக்டோபர் மாதம் வரை படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே போனது. ஒக்டோபரில் மழைக்காலம் தொடங்கியதும் நீர் மட்டம் ஏறத் தொடங்கியது.

நீரிலுள்ள உப்புத்தன்மை

நீர்மட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் நீரின் தன்மை பின்கண்ட மாறுதல்களை அடைந்தது. [அ] ஆகஸ்ட் மாதத்திலேயே உப்புத்தன்மை உச்சத்தை எட்டியது. மழை பெய்தவுடன் அது வர வரக் குறைந்து மார்ச் மாதத்தில் நீர்மட்டம் குறையும்போது உப்புத்தன்மை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏறத்தொடங்குகிறது.

[ஆ] நீர்மட்டம் ஜனவரி மாதத்தில் ஆக உச்சியை

அடைந்ததும் உப்புத்தன்மை அதிகரிக்கத்தொடங்கி மாதம் முடிவில் குறையும்.

[இ] நீர்மட்டம் உயர உப்புத்தன்மையும் அதிகரித்து நவம்பரில் உச்சியை அடைந்தது. இது மார்ச் மாதம்வரை படிப்படியாகக் குறைந்து மீண்டும் அதிகரிக்கத்தொடங்கும்.

[ஈ] நீர்மட்டம் உச்சியில் இருக்கும் போது உப்புத்தன்மையும் உச்சநிலையில் இருக்கும். மார்ச் மாதத்தில் மீண்டும் உப்புத்தன்மை ஏறத் தொடங்கும்.

சுன்னாகம், காங்கேசன்துறை முதலிய பகுதிகள் [அ] பிரிவினும், மானிப்பாய், சங்கானை முதலிய பகுதிகள் [ஆ] பிரிவினும், அரியாலை, கோப்பாய் பகுதிகள் [இ] பிரிவினும், ஊரெழு, குரும்பிசிட்டி பகுதிகள் [ஈ] பிரிவினும் அடங்கும். வட்டக்கோட்டையம் [ஈ] பிரிவைச் சேர்ந்தது.

1965-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் இவ்வாராய்ச்சிகள் தொடங்கிய போதிலும், இடையில் தடைப்பட்டு விட்டன. 1967 மார்ச் மாதத்தில் ஒரு முழு வருடத்தில் சேகரித்த ஆதார விபரங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

—சுழநாடு

மானிட இனத்தைக் கூற்றும் பாயம் புரியாதீர்

ஒரு எளிய விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்; பரவல்முறை அவசியம் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்வோம். இக்காலத்தில் பரவல் முறையின் அவசியத்தை சொன்னால் ஒப்புக்கொள்கிறது. இதனாலேதான் கிராமப்பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டன. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மேலேயிருந்து அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர கீழேயிருந்து எதவும் அளிக்கப்படவில்லை. மக்கள் அன்பாக அளிக்கிறார்கள். தானத்தைக் கொண்டே, அன்பை நம்பியே பஞ்சாயத்துக்கள் நடக்கின்றனவென்றால் அது வேறு விஷயமாய் இருந்திருக்கும். ஆனால் அதில் அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் புகுந்து விட்டார்கள். சேவைக்கென உள்ள நிறுவனத்தில் அவர்கள் புகுந்து பெரும்பான்மை பெற்றவுடன் கட்சியினர்களுக்குப் பஞ்சாயத்து போய்விட்டது. இதனால் பஞ்சாயத்தின் மூலம் மக்கள் பெற்றிருக்க வேண்டிய நன்மைகள் இல்லாமல் போய்விட்டது.

ஆனால் நாம் கிராமதான ஏற்பாட்டில் செய்திருப்பதென்ன? ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு சபை இருக்கும்; அதில் செய்யப்படும் எல்லா முடிவுகளும் ஏகோபித்த முடிவுகளாய் இருக்கும் தவிர பெரும்பான்மையோரின் ஆதரவுடன் செய்யப்பட்டதாய் இராது. ஐக்கிய நாடுகளின் சபையிலுள்ள பாதுகாப்பு சமீதியும் இதே முறையைக் கடைப்பிடித்து நமக்கு வழிசாட்டியிருக்கிறது. குவேகர்களின் (quaker) நிறுவனங்களும் இவ்வாறுதான் செய்கின்றன. ஒரு விஷயத்தில் எல்லோரும் ஒத்துப்போக முடியவில்லையென்றால் அவர்கள் அப்போதைக்கு அந்தப் பிரச்சினையையே நிறுத்திவைத்துவிட்டு எல்லோரும் சேர்ந்து கடவுள் வழிபாடு செய்தபின் எழுந்து போய்விடுகிறார்கள். 15 நாட்களுக்குப் பிறகு அதே காரியத்திற்காக மீண்டும் கூடுகிறார்கள். இதற்கிடையிலுள்ள காலத்தில் ஏகோபித்த முடிவுக்கு வரவேண்டி தனித்தனியே விவாதத்திலுள்ள விஷயம் பற்றி ஒருவர் மற்றவருக்கு விளக்கவும் சந்தேகங்களுக்கு சமாதானம் கூறவும் செய்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் காரியங்கள் ஒன்று செட்டுப்போவதில்லை. நன்றாகவே நடக்கின்றனவென்று அறிகிறோம்.

பெரும்பான்மை அல்லது எண்ணிக்கையைப் பற்றிய வரையில் 51 பேர் ஒன்றை ஆதரித்தல் அவர்கள் பக்கத்திலேதான் அதிக அறிவும், நியாயமும் இருக்கும். 49 பேரின் பக்கத்தில் இவை இரண்டும் குறைவுதான் என்பது ஒன்றும் நிச்சயமில்லை; 51 பேர் சொல்வதே உண்மை. 49 பேரின் கூற்றில் உண்மை இல்லை என்பதும் சரியல்ல.

தேர்தல் விளையாட்டு

தேர்தலைப்பற்றிப் பேசும் போது 'தேர்தல் போர்' நடத்துவதாக சொல்லக் கேட்கிறோம். இவ்வாறு சொல்லாமல் 'தேர்தல் விளையாட்டு', 'தேர்தல் ஆட்டம்' ஆடுவோமென்று சொன்னாலென்ன? வெற்றி பெறுகிறவனுக்கு அதிகாரபீடம் கிடைக்க, தோல்வியுறுகிறவன் மக்களுக்குப் பணி செய்யும் வாய்ப்பைப் பெறலாமே! தேர்தலில் வெற்றி பெறுகிறவன் விண்ணு பகவான் ஆவான்; ராஜா ஜனகனைப் போல் காரியங்கள் செய்வான். தோற்றவனோ சிவனைப்போல் இருப்பான்; சுக முன்வரைப் போல் மக்களிடையில் சென்று துறியூறுங்களுக்கு, ஏழை எளியோருக்கும் பணி புரவான். தேர்தலில் போரின் பேச்சே ஏன் புகுந்தது? தேர்தலின்

வெற்றிக்கு எண்ணிக்கையின் பலம் காரணமாயிருப்பதனால் தான். போரில் பெரும்படையுள்ள நாடுதானே ஜெயிக்கிறது? 40 கோடி பேரைக் கொண்ட படையை அதை விடப் பெரிய 50 கோடி வீரரின் படை ஜெயித்தது என்று தானே சொல்கிறார்கள்! இதனால் கூடியவரையில் அதிகத் தொகையில் உள்ள ஒட்டு அளிப்போரைத் தன் வசமாக்குவதற்காக இந்த யுத்தியெல்லாம் செய்யப்படுகிறது.

எல்லோரும் ராணுவத்தையே நம்பியிருக்கிறார்கள்

இப்போது ஜனநாயகத்தில் புரட்சி அம்சம் எதையும் காணோம். இறுதியில் தெய்வமாய் நம்பியிருப்பது எதை? சண்டி, காளி, துர்க்கை முதலிய தெய்வங்களைப்போல் உங்களைக்காப்பது ஹிம்சைதான். இராணுவம்தான். நடப்பது மக்கள் நல ஆட்சியாயிருப்பினும் உங்கள் அரசாங்கம் இராணுவத்தைத்தான் நம்பியிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் நம்பியிருப்பதும் அதைத்தான். எல்லோருமே அந்த ஒரே தெய்வத்தைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஹிம்சையின் பக்தர்களே என்பதில் சந்தேகமில்லை இதனால் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு பெயர்கள் தாங்கியிருந்தாலும் நான் எல்லோரையுமே ஒன்றாகத்தான் மதிக்கிறேன்.

மனிதனை மனிதனிடமிருந்து பிரிக்க வேண்டாம்

இதெல்லாம் மனிதர்களைத் தனித்தனியே தண்டுண்டாய்ப் பிரிப்பதாகவே இருக்கிறது. ஒருவர் பெரும்பான்மையினரின் மையென்று சொல்லி பிரிக்கிறார்; ஒருவர் முதலாளி தொழிலாளி என்று சொல்லி பிரிக்கிறார்; இன்னொருவர் இந்துக்கள் இந்த இஸ்லாமர்கள் என்று கூறிப்பிரிக்கிறார்; இன்னொருவர் பிராமம்ணர், பிராமம்ணரல்லாதார் என்று சொல்லிப் பிரிக்கிறார், சாதியின் பெயராலும், மொழியின் பெயராலும், நாட்டின் பெயராலும் என்னென்னவோ பெயரும் காரணமும் சொல்லி மக்களினத்தைப் பல கூறுகளாய் பிரிக்காவிட்டால் இவர்களுக்கு சமாதானமே உண்டாவதில்லை. கிராமங்களிலெல்லாம் இந்தப் பிரிக்கும் வேலை நடந்துவருகிறது. அங்கும் முதலாளிகள் வேராகவும், தொழிலாளிகள் வேராகவும் பிரிந்து நிற்கும் பரிதாபத்தைப் பார்க்கிறோம். எந்தக் கிராமத்திற்குப் போனாலும் சண்டை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சண்டை, ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் சண்டை, ஒவ்வொரு கண்டத்திலும் சண்டை, எதற்கெடுத்தாலும் சண்டை, உலகையே துண்டாடி சின்னப்பின்னமாகி வருகிறார்கள்.

மனித சமுதாயத்தை இவ்வாறு பல கூறுகளிட்டு, பிரிவினை செய்யும் முறை மிகவும் குறுகிய மனப்போக்கைக் காட்டுகிறது. இதனால் ஒருவருக்கு மே நிம்மதி இல்லை. ஒருவருக்குத் திருப்தி ஏற்படாமையால் சண்டையும் பூசலுமாகவே இருந்து வருகிறது. இன்று ஒருவர் கை ஒங்கினால் நாளை இன்னொருவர் கை ஒங்கும்; அவர் இவரை அழைக்கப் பார்க்கிறார். இதனால் சமூகத்தில் சமாதானம் நிலவுவதற்கே இடதல்லாமற் ரோவகால் இந்தப் பிரிவினைகளையெல்லாம் ஒழித்து எல்லோரையும் ஒன்றாய் இணைக்கும், சமூகமாக ஆக்கும் பெரிய புண்ணியப் பணியை நாம் செய்வோமாக!

— கிராமராஜ்யம்

“பகற் கொள்ளை”

“பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மந்திரி கையேற்பதற்கு அதிகாரமளிக்கும் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதாகப் பத்திரிகைகள் மூலம் நாம் அறிகிறோம். இது பகற்கொள்ளைக்குச் சமமானதாகும்”

இவ்வண்ணம் வ. ப. ஜ. மே. சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் தென்மராட்சி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் இருநாள் கருத்தரங்கினை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் “சமாசங்களுள் சங்கங்களும் அங்கத்தவர்களுடையது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் அவற்றிடையே தகாத செயல்கள் நடைபெறுமாயின் அதற்கேற்ற தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் கூட்டுறவு ஆணையாளருக்கே அதிகாரமுண்டு. ஜனநாயக சமுதாயத்தில் இதுவே நாகரீகமான முறையாகும். சமாசங்கம் உணவுப் பொருள்களைத் திருப்திகரமாகப் பங்கிடு செய்வதில்லை என்று அதிகாரபீடங்கள் கருதுமானால் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தலைவருவதை விட்டுவிட்டு அரசாங்கம் தாமே உணவுப் பொருள்களைப் பங்கிடுவதற்கு வேறு ஒழுங்குகளைச் செய்யலாம். ஆனால் பிரின் சொத்தை அபகரிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லை” என்றார்.

திரு. இராசரத்தினம் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஒரு விலை மாதைப்போல் மதிக்கவேண்டாம் என்று அரசாங்கத்தை வேண்டினார். கூட்டுறவு இயக்கத்தைக் கௌரவத்துடன் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டுமானால் தன்கையே தனக்கு தவி என்ற அடிப்படையில் இயங்கவேண்டும். எந்த அரசாங்கம் அதிகாரத்திற்கு வரினும் அதற்கு அடிமைப்படாது தனது சம உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்கு இதுவே வழியாகும்.

ஒவ்வொரு அங்கத்தவனும் சங்கம் தன்னுடையது என்று உணரவேண்டும் என திரு. இராசரத்தினம் அழுத்தினார். இந்த உணர்ச்சி இல்லாதுவிட்டால் சங்கம் முன்னேற்றம்

டைய மாட்டாது. ஒரு சங்கத்தின் சரியான இயக்கம் அங்கத்தவர்களிலேதான் தங்கியிருக்கிறது உத்தியோகத்தர்களில் அல்ல. கூட்டுறவு இயக்கத்தை மக்கள் இயக்கமாக்குவேன் என்ற சிம்மாசனப் பிரசங்க வாக்குறுதியின்படி அரசாங்கம் இதுவரை நடந்து கொள்ளவில்லை. மாறாக கூட்டுறவு இயக்கத்தைத் தனது சொந்த நலனுக்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஊழல்களின் விளை நிலங்கள் என கூட்டுறவு இயக்கத்தைச் சண்டிக்கும் பெரிய மனிதர்கள், இந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்து பொறுப்பான விடயங்களில் கைகொடுத்துத் தவறுத்து விடுகிறார்கள் என்று அவர் கண்டித்தார். அவர்களைக் கோழைகளாக வர்ணித்த திரு. இராசரத்தினம் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்வதன் மூலம் ஆக்கபூர்வமான கடமைகளைப் புரிந்து அதைப் புனரமைப்புச் செய்யப்படி வேண்டினார். சங்கங்களிடையே ஊழல்கள் தொடர்ந்து நிலவுமையானால் அவைகள் அரசாங்கத்துடன் கமது உரிமைக்காகப் போராட முடியாது. இவ்விதமாக தானாகவே ஊழல்செய்யின்றனும், நேர்மையினத்திலிருந்தும் சுத்தியடைந்து கொள்வதற்கும் இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என திரு. இராசரத்தினம் கேட்டுக்கொண்டார். இதற்குக் கூட்டுறவு பற்றிய கோட்பாடுகளின் அறிவு அவசியம். இதற்காகவே எங்கும் கருத்தரங்குகள் நடாத்துவது வழக்கத்திற்கு வந்துள்ளது. ஏனெனில் இத்தகைய அறிவைக் கருத்தரங்குகளே பரப்ப உதவியுள்ளன.

தலைவர் திரு. T. சுப்பிரமணியம் பேசுகையில் கருத்தரங்குகள் விளக்கியிருக்கின்றன தெளிவுபடுத்தவும், கருத்தப் பரிமாறல்களை இலகுவாகச் செய்வதற்கும் உதவியுள்ளன என்றார். அத்துடன் கிளைச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளை ஓர் இடத்தில் வருவித்து அவர்களின் குறைகளை அறிந்து கொள்வதற்கும் இது ஒரு வழியாகும். 1959 ஆம் ஆண்டு சமாதம் நிறுவப்பட்டபின் இது இரண்டாவது கருத்தரங்கம் என அவர் தெரிவித்தார்.

அங்கத்துவ சங்க....

(10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஊழியர்களின் ஒத்துழைப்பும் தாராளமாகக் கிடைத்தது. கூட்டுறவு அபிவிருத்தி உதவி ஆணையாளரும் அவரது சக உத்தியோகத்தரும் தாராளமாக உதவி தந்தனர். இவைகளைவிட அங்கத்தவர்களாகிய நீங்கள் பொருள் தட்டுப்பாட்டால் ஏற்பட்ட நெருக்கடியைச் சகித்துக்கொண்டு, சமாசத்தின் வினியோகத் திட்டத்தில் ஒத்துழைத்தீர்கள்.

எமது சமாசத்தின் மேற்பார்வையின்கீழ் சில்லறைக் கடைகள் இயங்குவது யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு ஓர் இழுக்கான காரியம். யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கீர்த்தி பெற்றது. ஆகையால் இச் சில்லறைக் கடைகள் தனிச் சங்கங்களாகவோ அல்லது பக்கங்களில் உள்ள சங்கங்களுடன் இணைக்கப்பட்டோ இயங்கச் செய்வது கூட்டுறவாளர்களாகிய எங்களுது கடன்.

கூட்டுறவு ஒரு வாழ்க்கை வழி. எமது சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நோக்கத்தை பூரணமாக அடையச் செய்வது இவ்வழியைப் பின்பற்றுவார்களாகிய எமது உத்தரவாதம். கூட்டுறவுக் கொள்கைகளிலிருந்து, இவைகளை வழுவாது காத்தல் வேண்டும்.

கூட்டுறவு நுகர்ச்சியாளர் இயக்கம் மிகவும் இக்கட்டான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இன்று

யாழ் கிழக்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. மு. மதிபாலசிங்கம் கருத்தரங்கின் பொதுப்படையான நோக்கங்களை விரிவாக வினங்கப்படுத்தியபின் குழுக்களின் கலந்துரையாடல் மிகக் குறைந்த பேருடன் நடப்பது பயனுடையது என்றார். 10, 15 பேருக்கு மேற்பட்டால் அதனை பயன் ஏற்படாது என அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அறிவினில் நன்மையும் ஏற்படலாம் தீமையும் ஏற்படலாம். திருடர்கள் உண்டு கொழுத்த சங்கங்களை அவர்களிடமிருந்து மீட்டுவேண்டுமானால் கூட்டுறவுக் கல்வி அத்தியாவசியமாகும். கூட்டுறவின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டினை ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக்கொண்டு அதன்படி வாழ்வார்களேயானால் சங்கங்களில் ஊழலும் நேர்மையின்மும் இருக்கமாட்டா.

சுய நலத்தை வேருடன் களைவது முடியாத காரியம் என்று சுட்டிக்காட்டிய திரு. மதிபாலசிங்கம் கூட்டுறவு சாதாரண மக்களுக்காகவேயன்றி ஞானிசங்குக்கல்ல. அவ்விதத்திலும் தன்னலம் தவிர்க்க முடியாததாய் இருக்கின்றது என்றார். மனிதன் முதலில் ஒருவருடைய தனி நலத்தைக் கவனிக்குவோம். சகல அங்கத்தவர்களின் தனி நலனைப் பேணும் கூட்டுறவு மூலமே பொது நலனைப் பாதுகாக்க முடியும். பொது நலனைப் பேணிவதன் ஒவ்வொரு உறுப்பினர் நலனையும் பாதுகாக்கலாம். சமூகத்தின் அனுபவம் எத்தனையோ தடவைகளில் இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தியுள்ளன. அறியாமையே நேர்மையினத்திற்கும் ஊழலுக்கும் காரணமாகும். மற்றவனை ஏமாற்றினால்தான் தன்னலனைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என்று சிலர் தவறாகக் கருதுகின்றனர். இத்தகைய அறியாமையைக் களைந்தெறிந்து கூட்டுறவின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பரப்புவதற்குக் கருத்தரங்கு கள் உதவியின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்தில்தான் நாட்டின் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. ஆதலால் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளைப்பற்றி அறிந்திருப்பது ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் தலையாய கடமையாகும்.

ஒரு பாகமே கூட்டுறவுச் சமாசங்கம் மூலம் வினியோகம் செய்யப்படுகின்றது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கையை மாற்றியபொழுது, கூட்டுறவுச் சமாசங்கம் தடையில்லாத தமக்குவேண்டிய பொருள்களைப் பெறுவதற்கு ஒரு ஸ்தாபனத்தை இவ்விதமாக ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்ற உதவினைப் புரிந்திருக்கவேண்டியது அரசினரின் உத்தரவாதம். இவ்வண்ணம் உதவிகொடாது சமாசங்கமையும் சங்கங்களையும் தவிர்க்கவிட்டுவிட்டனர். கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனம் வழங்கும் பொருள்கள் மிகக் குறைவு. தனியார்துறை நிறுக்குமதியாளர் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு பொருள்கள் விற்பதில்லை. கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனம் தம்மிடம் உள்ள பொருள்களில் ஒரு வீத பகுதியைத்தான் கூட்டுறவு இயக்கமூலம் வினியோகம் செய்கின்றது. மக்களுக்கிடையில் அதிருப்தியையும், துரோகத்தன்மையையும், சந்தேகத்தையும் அவநம்பிக்கையையும் பெருக்கச்செய்கின்றது கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனம். கூட்டுறவுச் சமாசங்களின் தொழிற்பரப்பினுள் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனம் தமக்கு மொத்த வியாபாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். முன்பு மொத்தவியாபாரத்தில் ஈடுபடாத தனிப்பட்ட நபர்களும், ஸ்தாபனங்களும் இன்று கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனத்தின் கீழ் செயல்படுகின்றன (தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

அங்கத்துவ சங்கம்...

(11-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

த்தால் மொத்த வியாபாரிகளின் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய போட்டியை மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனத்தார் ஏன் உண்டுபண்ணியுள்ளார்களென்பது எமக்கு சற்றும் புரியவில்லை. இவர்கையிலுள்ள சகல நுகர்ச்சியாளர்களும் 116 கூட்டுறவுச் சமாசங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தச் சமாசங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், உத்தரவுபெற்ற வியாபாரிகளின் மூலமாக பங்கீட்டுப் பொருள்கள் நுகர்ச்சியாளர் யாவருக்கும் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. இந்த முறை நிலவும் நேரத்தில் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனத்தார் ஏன் புடவைகளையும் இந்த ரீதியில் விநியோகம் செய்கிறார்களில்லை? இதைக் கைக்கொள்ளாத சங்க அங்கத்தினர் வெறுப்படைக்கூடியது, சங்கங்களை யாவரும் பரிசாசம் செய்யக்கூடியதுமான அபத்தமான ஒரு முறையைக் கையாளுகிறார்கள். கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனத்தின் சில்லறை வியாபார நிலையங்கள் மூலமாகவும் தனியார்துறை வியாபாரிகள் மூலமாகவும் பொருள்களை விநியோகம் செய்கின்றனர். தம்முடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமும் உத்தரவுபெற்ற வியாபாரிகளின் மூலமும் ஒவ்வொரு நுகர்ச்சியாளரின் தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்யவேண்டிய கடமைப்பாட்டுடன் இயங்கும் கூட்டுறவுச் சமாசங்களுக்கு சட்டாயமாக வழங்க வேண்டிய பொருள்கள் மறுக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக கூர்னின் சமீபத்தில் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனம் ஆயிரக்கணக்கான கார் டயர்களை கொழுப்பிடுவதில் ஸ்தாபனம் மூலமாக 'கியூ' வரிசையில் நின்று பெறக்கூடிய மக்களுக்கு விநியோகித்தது. எமது சமாசமும் இதில் ஒரு பகுதியை உண்மையான பாவனையாளருக்குக் கொடுக்க தரும்படி கேட்டது. சமாசத்திற்கு வழங்க ரயர்கள் இருப்பில் இல்லை என்று கூறினர். பல்வேறு மாகாணங்களிலும் உண்மையான பாவனையாளர்கள் டயரைப்பெற முடியாது வருந்த இத்தகைய கியூ வரிசையில் எத்தனை எத்தனையோ சாமர்த்தியமான உபாயங்களைக் கையாண்டு கொழுப்பில் உள்ளவர்கள் பெற்றார்கள். இத்துடன் எவ்வளவு சிறிய அளவு புடவையைக் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனம் எமக்கு வழங்குகின்றது. சில சந்தர்ப்பங்களில், ஆயிரம் கூப்பின் புத்தகங்களுக்கு ஒரு சேலை என்ற ரீதியை எமக்கு கடை

ஆசிரியருக்குக் கடிதம்

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் போக்கு

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படைத்தத்துவம் உண்மையான சனநாயகம் எனப்பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இது ஓரளவு உண்மைதான். கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு மக்கள் கூட்டுறவு இயக்கம் என்னும் பெயர் உண்டு. இதன் அடிப்படைத்தத்துவம் மக்கள், மக்களால், மக்களின் நன்மைக்காக நடாத்தப்படும் இயக்கம் எனப் பொருள்படும். உதாரணமாக ஒரு விளைபொருள் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், விளை பொருள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் சங்கத்தை அமைக்கிறார்கள். அச்சங்க மூலம் விதைகள் முதலியவற்றைப் பெறுவதுடன் கடன் வசதியும் பெறுகின்றார்கள். விளைவுமுடிந்ததும் தரகரின் தலையீடு இல்லாமல் விளை பொருள்களைச் சங்கத்திற்கே கொடுக்கின்றார்கள். அதற்குரிய பெறுமதியையும் பெறுகின்றார்கள். இவை நடைமுறையில் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆனால் இத்தகைய சங்கங்களின் நிருவாகம் ஒருசிலருடைய கையிலே மாத்திரம் மண்டிக்கிடக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல திரும்பத்திரும்ப ஒருகுழுவின்ருடைய கையிலே

ப்பிடித்திருக்கின்றது. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆயிரம் கூப்பங்களுக்கு 15 அல்லது 20 யார் துணியை வழங்குகின்றது. இவ்விடத்தில் மிகவும் தாக்கமாக கூறவிரும்புகின்றேன். ஒரு நுகர்ச்சியாளனின் அடிப்படைத் தேவைக்குரிய புடவைகளை சமாசங்கள் மூலம் விநியோகம் செய்யவேண்டியது அரசினரின் உத்தரவாதம். உடன் பிரதிநிதிகளாகிய நீங்களும், உமது சமாசமும் மற்றைய சமாசங்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து நுகர்ச்சியாளர் யாவருக்கும் வேண்டிய சகல பொருள்களையும் பெறுவதற்கு முன்வருவோமாக.

அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களின் பங்கீட்டுத் திட்டம் தற்பொழுது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது எமக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணியுள்ளது. எமது சமாசங்கள் நற்றொண்டு புரியக்கூடிய ஆற்றலை அரசினரும் மக்களும் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றார்கள். இந்த அரிய சூழ்நிலையை நாம் பேணி வரும் காலத்தில் வளர்ச்சி பெற உழைப்போமாக. எமது இயக்கம் வலுவடையவும் ஒங்கிவரவும் நாம் ஒன்றுசேர்வோமாக! யாழ் கிழக்கு கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் திரு. மு. மதிபாலசிங்கம் பிரதமவிருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார்.

யே சிக்கிக்கொள்வது நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சங்கம் அமைக்கும் பொழுது பலரின் ஒத்துழைப்பை நாடுகிறோம். ஒவ்வொருவரிடமும் சென்று உறுப்பினராகச் சேருமாறு வேண்டுகிறோம். அங்ஙனம் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் நிருவாகத்தில் பங்குகொள்ள எத்தனிக்கும் பொழுது தகைமை, தனக்கெனியைமை என்னும் சாக்குப்போக்குகளை முன்வைத்துத் தட்டிவிடுகிறோம். இத்தகைய ஒழுக்கம் அடிப்படைச் சனநாயகரீதிக்கு உகந்த தாவெனச் சிந்திக்கவேண்டும்.

அன்றியும் எமது மனோபீஸ்டத்துக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்வதற்கு தகைமையின்மையை ஒரு நிரந்தரமான காட்சிப் பொருளாக வைத்து வணங்குகிறோமென்றி அத்தகைய ஒரு நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்தி நடப்பதன் மூலம்தான் உண்மையான கூட்டுறவு வளர்ச்சி தங்கியிருக்கின்றதென்பதை நாம் எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு இது மிக மிக அவசியமான அம்சமாகும். எந்த ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பிலும் அத்துடன் சம்பந்தமுடைய உறுப்பினர்கள் யாபேரும், நிர்வாகம் முதல் வேறுபலகடைமைகள் கூறாக பொறுப்பேற்றுப் பணிபுரியும் தகைமையுடையவர்களாக்கப்படுவது அவ்வமைப்பின் தலையாயகடமையாகும்.

இன்னுமொரு உதாரணத்தை எடுத்து விளக்குதல் சாலப்பொருத்தமாக இருக்கும். ஒரு பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சமாசத்தின் நிருவாக சபையிலுள்ள உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் ஒவ்வொருவருடமும் வெளியேற வேண்டுமென்பது விதி. வருடம்முடிவில் அங்ஙனமே வெளியேறுகிறார்கள். ஆனால் அடுத்த கணமே மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். எனவே இப்படியான ஒரு விதியை வைத்திருப்பதால் வெறும் கண்துடைப்பேதே விரைவே விசேட தன்மை ஏதாவதுண்டா? ஏன்? அக்கூட்டுறவுச் சங்கச் சமாசத்தின் அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு கிரமவரிசையாக நிருவாகத்தில் இடமளிக்கக்கூடாது? எல்லாரும் சரிசமமான தகுதியில்லாதவர்களென்று கருதினால், கூடியதகுதியுள்ளவர்களையும், சற்றுத்தகுதி குறைவானவர்களையும் கலந்து தெரிவிதன் மூலம் நாளைவில் பலரைத் தகுதியுடையவர்களாக்கலாமல்லவா? அன்றி நாம் மீண்டும், மீண்டும் செல்லரித்த பத்தாம் பசனிக் கொள்கையையே கடைப்பிடிப்பதனால் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் எதிர்காலம் எதுவாகுமோ என்ற அச்சத்தைத்தான் தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இதுமட்டுமா? கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெரும்பாலும் அரசியற் கட்சிகளின் பாசறையாக மாறிவருகின்றன. புனிதமான கூட்டுறவுக் கொள்கைக்குப் பதில்கட்சிக்குரோதங்கள் தலைகாட்டத் தொடங்குகின்றன.

ஆகவே இவ்வுழைகள் களை யப்படவேண்டியது அவசியமாகின்றது. சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் கண்காணிப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமாகவதுடன், கூட்டுறவு ஆணையாளரும், வரவு செலவுக் கணக்குப் பரிசோதனையுடன் மாத்திரம் நின்று விடாமல், தத்துவ ரீதியாகவும் சரிவர நடைபெறுகின்றதா வென்பதைக் கண்காணித்தல் மிக அவசியம். கூட்டுறவு அமைப்புக்களில் கௌரவ ரீதியில் உள்ள நிருவாகஸ்தர்கள், தமக்குரிய கால எல்லை முடிந்ததும் மீண்டும் மீண்டும் பதவியில் அமர அரசாதாரணமான அக்கறை கொள்வது கூட்டுறவுச் சனநாயகத்திற்கு முரணானது, மிகக் கண்காணிப்புடன் கருதப்பட வேண்டியதுமாகும்.

யாழ்ப்பாணம் — மு. மகாலிங்கம்

காவற்காரர் தேவை

யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு மாகாண வங்கிக்கு காவற்காரருக்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்படுகின்றன.

தகமைகள் :

- (1) கனிஷ்ட வகுப்பு அல்லது 8 ஆம் வகுப்பு தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் சித்தியடைந்தோர்க்கு அதிக வாய்ப்புண்டு.
- (2) வயது 35 — 45.
- (3) துப்பாக்கி உபயோகிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

சம்பளம் : ரூ. 50 — ரூ. 105/-
26x2 1x3

அரசாங்க விநிதப்படி வாழ்க்கைச் செலவுப்படியும் விசேட வாழ்க்கைச் செலவுப்படியும் வழங்கப்படும்.

விண்ணப்பங்கள் 15-5-67-க்குப் பிந்தாமல் எமக்குச் சேரவேண்டும்.

கௌரவ காரியதரிசி

யாழ்ப்பாணம்,
5-4-67.

யா. கூ. மா. வங்கி

கூட்டுறவு....

(10-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

கூறப்பட்டதோடு, அடுத்த ஆண்டிலும் ஊக்கமெடுத்து இந்நட்டத்தைப் பூர்த்தியாக்க வேண்டுமென நிருவாகசபையினரைப் பொதுக் கூட்டத்தில் வேண்டிக்கொண்டனர். இச்சங்கத்தில் காரியதரிசியால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட முன்பிருந்த தவறுகளை நன்கு ஆராய்ந்து சரியாக்கிக் கொள்வதற்கேற்ற அறிக்கைகளை நிருவாக சபைக்குத் தயாரித்துக் கொடுப்பதற்காக 3 பேர் கொண்ட ஓர் உப சபையையும் பொதுச் சபைதெரிவு செய்தது. பழைய வருமதிகளை அறவிடுவதற்கு உடன் நடவடிக்கைகளை நிருவாகசபை எடுக்கவேண்டுமெனவும் தீர்மானமானது.

இளைப்பாறிய 3 நிருவாக சபையினரின் இடத்திற்குப் புகிதாக 3 பேர் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன் கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மாகாண வங்கி

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மாகாண வங்கியின் 37 வது வருட ஆண்டறிக்கையில் இவ்வருடம் இதன் சுத்த லாபம் ரூ. 50,757/52 என வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேற்படி வங்கியின் கிளைகள் யாழ்ப்பாணம், சாவகச்சேரி, பரந்தன், பருத்தித்துறை, கன்னகம், வலிகிழக்கு, சங்களை, ஊர்காவற்றுறை முதலிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டு இயங்கிவருகின்றன. இக்கிளை அனைத்திலும் அடாடவு பிடிக்கும் சேவை நடைபெற்று வருகின்றன. துணுக்காய் பூநகரிப்பகுதிகளில் வசிக்கும் விவசாயிகளின் வசதிக்காக, 1967 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடமாடும் வங்கிச் சேவையைத் தொடங்க

நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அறுவடை காலங்களில் தேவைக்குத் தகுந்த படி கிழமைகளில் ஒரு தடவையோ அல்லது இருதடவையோ துணுக்காய்ப்பகுதியிலும் பூநகரிப்பகுதியிலும் இவ்வங்கியின் சேவை நடைபெற்றுள்ளது மேலும் அறிக்கை கூறுகின்றது.

கைதடி மேற்குப்

ப. நோ. கூ. சங்கம்

மேற்படி சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் சங்க வாசிகசாலையில் திரு. ச. சிதம்பரப்பிள்ளையின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்திற்கு காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. தி. சண்முகராசா, வட்டாரப் பரிசோதகர் திரு. வே. நடராசா, பரிசோதகர் திரு. வே. விஜயரத்தினம், வ. ப. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் ஆகியோர் சமுகமளித்திருந்தனர். இளைப்பாறிய மூன்று நிருவாகசபை அங்கத்தினரின் இடங்களுக்கு திருவாளர்கள் சி. இ. மயில்வாகனம், சி. கந்தசாமி, சி. கதிரன் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

பிரிவுசாரம்

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுக் கலாசாலையில் சில காலங்களுக்கு அபிபராகக் கடமை புரிந்த திரு. பொ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி பெறுவதற்கு கனடா செல்வதையிட்டு அனுகூலக்கு மேற்படி கலாசாலை மாணவர்களால் ஒரு பிரிவுசாரம் நடாத்தப்பட்டது. திரு. கந்தையாவின் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்வைபவத்தில் வ. ப. ஐ. மே. சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம், திருவாளர்கள் பொ. செல்வரத்தினம், கந்தசாமி, தவராசா, புஷ்பநாதன் ஆகியோர் திரு. கோவிந்தசாமியின் சேவைகளை விதந்துபேசி வாழ்த்தினர்.

பொலிடோல்

சங்கங்களுக்கு

விசேட சலுகைகள் உள.

வெங்காயப் பனிப்பூச்சியை அழிப்பதற்கு மிகத் திறமை வாய்ந்த "டிஸ்மெக்ஸ்" அல்லின், அல்மெக்ஸ் என்றெக்ஸ் போன்ற கிருமி நாசினிகளும் இவற்றைப் பாவிப்பதற்குரிய தெளிவுகளும், டஸ்ரர்களும் எம்மிடம் இருக்கின்றன.

விநியோகஸ்தர் :

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர்
கூட்டுறவுச் சமாசம்
111, பெரியதேரு, யாழ்ப்பாணம்.

தொதி: எப்பீஸ் (APEES) தொலைபேசி: 504.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் (வணர்வுள்ளது)

தொலைபேசி: 525, மானிப்பாய்
முகவரி: சங்காலை

- * உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்
- * உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்
- * இருக்க வீடமைக்கும் பொருள்கள்

வேறென்ன வேண்டும்?

"அல்கன்" சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள். "சீரோ" யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

ஆணைமார்க் "அஸ்பெஸ்ரோஸ்"

அதிக பலமிக்க பராக்கிரம ஓடுகள்

அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை

வெடி மருந்துப் பொருட்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம் பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும் செய்து தரப்படும்.

விரும்புவோர் கோலோ, தொலைபேசி மூலமோ, கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும்.

இது உங்களுடைய தாபனம்.